

VERSIE 1.0 Internetconsultatie

NOTA VAN TOELICHTING

Inhoudsopgave

I. Algemeen

1. Algemeen

In de Eindejaarsregeling is een aantal wijzigingen opgenomen van enkele regelingen op het terrein van belastingen en douane [PM]. De wijzigingen vloeien onder andere uit de Wet toekomst pensioenen en de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen [PM]. De regeling wijzigt de volgende regelingen:

- [PM]
- de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 (UR IB 2001);
- de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 (UR LB 2011);
- de Uitvoeringsbeschikking dividendbelasting 1965 (UB DB 1965);
- de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting (UR Seb);
- de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (UR BPM 1992) ;
- de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994 (UR MRB 1994);
- de Algemene Douaneregeling (Adr);
- de Uitvoeringsregeling op Accijns (URA)
- de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (UR AWIR);
- de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 (UR AWR 1994);
- de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (UR IW 1990);
- de Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004 (UR Ikoa 2004);
- de Uitvoeringsregeling verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken (URVAD);
- [PM]

2. Toelichting op enkele wijzigingen

Voor technische wijzigingen is geen algemene toelichting opgenomen

2.[pm] Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 onbelaste reiskosten vergoeding

In het Belastingplan 2023 is een verhoging van de onbelaste reiskostenvergoeding van € 0,19 naar € 0,PM per kilometer per 1 januari 2023 en een verdere verhoging naar € 0,PM per kilometer per 1 januari 2024 opgenomen. Deze verhogingen gelden eveneens voor enkele forfaits in de inkomstenbelasting. Zoals aangekondigd in het algemeen deel van de memorie van

toelichting van het BP 2023 wordt deze verhoging van de onbelaste reiskostenvergoeding voor de weekenduitgaven voor gehandicapten gerealiseerd door aanpassing van de URIB 2001. Dit vindt plaats in de onderhavige wijzigingsregeling.

2.[pm] Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 aandelenopties

Ingevolge het Belastingplan 2022 worden aandelenoptierechten met ingang van 1 januari 2022 in de heffing betrokken op het moment dat de bij uitoefening van een aandelenoptierecht verkregen aandelen verhandelbaar worden. Om tegemoet te komen aan situaties waarin het verhandelbaar worden van aandelen afhankelijk is van bepaalde onzekere factoren die grotendeels buiten de invloedssfeer van de betreffende werknemer liggen, wordt een fictie opgenomen inzake de verhandelbaarheid van aandelen in de situatie dat via inschrijving een deel van de aandelen van een niet-beursgenoteerde onderneming worden opgekocht.

2.[pm] Uitvoeringsregeling Loonbelasting 2011 Afkoopvoet pensioen

Op grond van de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen en de Wet herziening bedrag ineens wordt het mogelijk om op de ingangsdatum van het pensioen maximaal 10% van de waarde van het opgebouwde ouderdomspensioen af te kopen (een zogenoemd bedrag ineens). De inwerkingtreding van deze wetgeving is voorzien per 1 juli 2023. De opname van een bedrag ineens geldt ook voor het opgebouwde pensioen in eigen beheer (pensioen ondergebracht bij een eigenbeheerlichaam). Bij een dergelijke opname van een bedrag ineens dient een afkoopsom te worden bepaald. Deze afkoopsom wordt uitgekeerd als een bedrag ineens en wordt betrokken in de belasting- en premieheffing. In de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen is een delegatiegrondslag opgenomen om regels te kunnen stellen met betrekking tot de wijze waarop de hoogte van het bedrag ineens voor pensioenen in eigen beheer moet worden bepaald. In deze eindejaarsregeling is dit uitgewerkt. Concreet houdt deze uitwerking in dat afkoopvoeten worden opgenomen per leeftijd. De vermindering van het jaarbedrag van het ouderdomspensioen als gevolg van het afkopen van een deel van de aanspraak op ouderdomspensioen dient te worden vermenigvuldigd met de betreffende afkoopvoet. Dit resulteert in de waarde van het afgekochte deel van de aanspraak en daarmee ook in de te belasten afkoopsom. Ter illustratie: als een belastingplichtige op de ingangsdatum van het pensioen een ouderdomspensioen heeft van € 30.000 bruto per jaar dan kan maximaal 10%, dat is € 3.000, worden afgekocht. Bij een afkoopvoet van bijvoorbeeld 20 wordt de hoogte van het bedrag ineens dan bepaald op € 3.000 x 20 = € 60.000. Door afkoopvoeten te bepalen wordt rechtszekerheid geboden over de hoogte van de afkoopwaarde (bedrag ineens) en het in de belastingheffing te betrekken bedrag. Met deze afkoopvoeten wordt de waarde in het economische verkeer benaderd van het af te kopen deel van het ouderdomspensioen. Deze afkoopvoeten worden jaarlijks herzien. Deze werkwijze is in lijn met de wijze waarop pensioenfondsen en verzekeraars afkoopwaarden bepalen.

2.[pm] Uitvoeringsbeschikking dividendbelasting 1965 en Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994

In de Fiscale Verzamelwet 2023 (FVW 2023) worden enkele artikelen in de Wet op de dividendbelasting 1965 (Wet DB 1965) gewijzigd. Met de in de onderhavige regeling opgenomen wijzigingen worden de UR AWR 1994 en de UB DB 1965 in lijn gebracht met deze wijzigingen. In

de UR AWR 1994 wordt geregeld dat voor een bepaald verzoek om teruggaaf van dividendbelasting wordt aangesloten bij het boekjaar in plaats van het kalenderjaar. In de UB DB 1965 wordt gespecificeerd dat bepaalde vergoedingen voor kapitaalverstrekkingen ook onder de reikwijdte van de dividendbelasting vallen.

2.[pm] Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting en overgangsbepaling

Als gevolg van het Belastingplan 2023 wordt de schenkingsvrijstelling voor de eigen woning (vrijstelling EW) per 1 januari 2023 verlaagd en wordt de vrijstelling EW per 1 januari 2024 afgeschaft. Dit noodzaakt tot een aantal technische wijzigingen in de UR S&E

2.[pm] Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994

De Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994 wordt gewijzigd om het voor vrachtauto's mogelijk te maken om de motorrijtuigenbelasting te betalen per automatische maandincasso. Bij alle andere motorrijtuigen was dat al mogelijk om per automatische maandincasso te betalen, echter bij vrachtauto's nog niet. De wijziging treedt naar verwachting in werking in de eerste helft van het jaar 2023, deze is afhankelijk gesteld van de inwerkingtreding van artikel V, onderdeel A, van de Wet van 14 december 2006 houdende wijziging van enkele belastingwetten ter vermindering van administratieve lasten (Stb. 2006, 681).

2.[pm] Algemene douaneregeling

Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat bij de douane aangebrachte goederen pas mogen worden weggevoerd indien de inspecteur de goederen heeft vrijgegeven.

Voor alle goederen die onder een douaneregeling worden gebracht moet een douaneaangifte worden gedaan. Teneinde de juistheid van de douaneaangifte te controleren kan de douane besluiten om de aangegeven goederen te controleren middels een fysieke controle. Om er voor te zorgen dat de goederen niet zijn weggevoerd van de door de douane aangewezen controleplaats voordat de fysieke controle kan plaatsvinden wordt met deze wijziging verduidelijkt dat pas met het wegvoeren kan worden aangevangen nadat de inspecteur de goederen heeft vrijgegeven. De inspecteur geeft de goederen vrij zodra de vermeldingen op de douaneaangifte zijn geverifieerd of zonder verificatie zijn aanvaard.¹ Ook nadat goederen worden 'geacht te zijn vrijgegeven' zonder dat hiervoor een daadwerkelijk handeling ter vrijgave plaatsvindt kunnen goederen rechtmatig worden weggevoerd. Dit is bijvoorbeeld het geval indien ontheffing is verleend van de verplichting om goederen aan te brengen, en de goederen worden geacht te zijn vrijgegeven op het moment van inschrijving in de administratie.² Het verbod op het wegvoeren van goederen voordat deze zijn vrijgegeven heeft ook betrekking op goederen waarvoor aangifte tot wederuitvoer van niet-Uniegoederen is gedaan.³ Een overtreding van deze bepaling kan worden bestraft met een geldboete van de tweede categorie.⁴

¹ Artikel 194, eerste lid, van de Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PbEU 2013, L 269) (DWU).

² Artikel 182, derde lid, DWU.

³ Artikel 270, tweede lid, DWU.

⁴ Artikel 10:11 van de Algemene douanewet

In de Algemene douanewet wordt aangemerkt als strafbaar feit; het zonder toestemming van de inspecteur wegvoeren van goederen in strijd met artikel 139, zevende lid, van het Douanewetboek van de Unie.⁵ Dit artikel uit de DWU heeft betrekking op de binnenkomst van goederen in de Europese Unie en aansluitend de opslag in een ruimte voor tijdelijke opslag, maar bijvoorbeeld niet op situaties waarin goederen in een douane-entrepot zijn opgeslagen of zich al in het vrije verkeer bevinden zoals bij uitvoer. Het is van belang om ook voor deze laatstgenoemde situaties duidelijk vast te leggen dat pas met het wegvoeren van bij de douane aangebrachte goederen kan worden aangevangen indien de inspecteur de goederen heeft vrijgegeven overeenkomstig de relevante wettelijke bepalingen.

2. [PM] Uitvoeringsregeling Accijns

In de URA wordt een vijftal wijzigingen aangebracht.

De eerste wijziging heeft betrekking op de wijze waarop belastingplichtigen moeten verzoeken om een teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn gebracht binnen een accijnsgoederenplaats (AGP) die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen. Tot 31 december 2022 geldt dat de vergunninghouder van de AGP het bedrag waarvoor aanspraak op teruggaaf werd gemaakt in mindering kan brengen op het bedrag dat hij ingevolge de Wet op Accijns (WA) op aangifte moest voldoen over het tijdvak waarin de desbetreffende accijnsgoederen binnen de AGP waren gebracht (zogenomende verrekening). Bij de teruggaaf via verrekening op de periodieke aangifte is er uitvoeringstechnisch geen voorafgaande controle mogelijk omdat er direct teruggaaf volgt zonder tussenkomst van de inspecteur. Dit vormt een risico omdat pas achteraf kan worden gecontroleerd of terecht teruggaaf is verleend. Om het teruggaafstelsel fraudebestendiger te maken wordt in het Uitvoeringsbesluit (UBA) per 1 januari 2023 geregeld dat de accijns via een apart verzoek moet worden terugggevraagd. De aangifte accijns wordt hierop aangepast. In het verlengde van de wijziging in het UBA wordt met voorliggende wijzigingsregeling in de URA bepaald wat de uiterlijke termijnen zijn voor het doen van een verzoek om teruggaaf.

De tweede wijziging heeft betrekking op situaties waarin tabaksproducten niet voorzien hoeven te zijn van accijnszegels. Op grond van de WA wordt vrijstelling van accijns verleend ter zake van de uitslag tot verbruik van accijnsgoederen die respectievelijk worden gebruikt aan boord van (a) schepen in het verkeer van Nederland naar een andere lidstaat, anders dan over binnenwateren, of (b) van luchtvaartuigen in het verkeer van Nederland naar een andere lidstaat.⁶ Ook voorziet deze wijziging in de situatie waarbij vrijstelling van accijns wordt verleend ter zake van de uitslag tot verbruik van accijnsgoederen uit een AGP, gelegen op een luchthaven of op een haventerrein, die worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers die zich door de lucht of over zee naar een derdelandsgebied of een derde land begeven. Hetzelfde geldt voor accijnsgoederen die aan boord van een luchtvaartuig of schip worden geleverd tijdens een vlucht of overtocht naar een derdelandsgebied of een derde land.⁷ In voornoemde gevallen hoeven de tabaksproducten niet te zijn voorzien van accijnszegels. De URA wordt hierop aangepast.

⁵ Artikel 10:1, eerste lid, onderdeel f, van de Algemene douanewet

⁶ Artikel 66a, eerste lid, onderdelen a en b, WA.

⁷ Artikel 66b, eerste en tweede lid, WA.

De derde wijziging betreft een redactionele wijziging die wordt toegelicht in het artikelsgewijze deel van deze toelichting.

De vierde wijziging heeft betrekking op de overgang naar een nieuw herkenningmiddel voor minerale oliën. Naar aanleiding van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/197⁸ wordt het herkenningmiddel om minerale oliën in bepaalde situaties vrij te stellen van accijns op Europees niveau gewijzigd. Het herkenningmiddel Solvent Yellow 124 wordt vervangen door ACCUTRACE™ PLUS. Met het oog op een soepele toepassing van het nieuwe herkenningmiddel kunnen lidstaten voorzien in een overgangsperiode. Nederland maakt hier gebruik van.

De laatste wijziging heeft betrekking op de vaststelling van nieuwe tariefcodes die moeten worden vermeld op de accijnszegels voor sigaretten en rooktabak. Aanleiding is de aanpassing van de tabaksaccijnstarieven voor sigaretten en rooktabak met ingang van 1 april 2023 en 1 april 2024.

2.[pm] Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

In deze ministeriële regeling wordt in de UR Awir voor de toeslagen een vermogenstoetsuitzondering geregeld voor de vermogenstoename door het ontvangen van een algemene financiële tegemoetkoming voor mensen die ernstig ziek zijn geworden door blootstelling aan gevaarlijke stoffen tijdens het werk op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten (TSB).

Een vermogenstoets wordt toegepast bij de bepaling of een belanghebbende aanspraak maakt op zorgtoeslag, huurtoeslag en kindgebonden budget (hierna: toeslag). Deze vermogenstoets is een belangrijk instrument om toeslagen te beperken tot belanghebbenden die inkomensondersteuning nodig hebben. Indien het vermogen op de peildatum (1 januari) hoger is dan een bepaald bedrag, vervalt voor dat betreffende jaar het recht op de toeslag waarvan de vermogensgrens is overschreden. Bij de huurtoeslag kan dit zich voordoen bij overschrijding van de vermogensgrens van € 31.747 voor alleenstaanden en van € 63.494 voor mensen met een toeslagpartner (bedragen 2022). Voor de zorgtoeslag en het kindgebonden budget gelden hogere vermogensgrenzen (€ 120.020 zonder en € 151.767 met toeslagpartner). Vanwege de peildatum (1 januari) kunnen de gevolgen van de vermogenstoename voor de inkomstenbelasting en de toeslagen zich voor het eerst voordoen in het berekeningsjaar volgend op het kalenderjaar waarin de toekenning van de financiële bijdrage tot de bezittingen is gaan behoren.

Het kabinet acht het in bepaalde gevallen onwenselijk dat burgers hun eventuele aanspraak op toeslagen kwijtraken als hun vermogen is toegenomen door het ontvangen van financiële bijdragen, compensaties en tegemoetkomingen en daardoor een vermogensgrens wordt overschreden. Bovendien wil het kabinet voorkomen dat burgers die een eenmalige uitkering

⁸ Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/197 van de Commissie van 17 januari 2022 tot vaststelling van een gemeenschappelijke merkstof voor gasolie en kerosine voor fiscale doeleinden (PbEU 2022, L 31).

verkrijgen in het kader van erkenning van aangedaan leed deze verkrijging of een deel daarvan via een andere weg moeten inleveren bij diezelfde overheid. In de UR Awir staan daarom enkele bijzondere vermogensbestanddelen (bezittingen en eenmalige uitkeringen) opgesomd die op verzoek van de belanghebbende niet meegerekend worden bij het toepassen van de vermogenstoets. Een vermogenstoetsuitzondering is een mogelijkheid voor burgers om zowel hun aanspraak op toeslagen als hun uit financiële bijdragen, compensaties en tegemoetkomingen verkregen vermogenstoename te behouden.

De uitzondering geldt voor een periode van drie jaar volgend op het jaar waarin deze vermogenstoename heeft plaatsgevonden.

Bij het schrijven van deze regeling is zoveel mogelijk aangesloten bij de bestaande tegemoetkomingsregelingen voor stoffengerelateerde beroepsziekten, te weten de Regeling tegemoetkoming asbestslachtoffers 2014 (de TAS-regeling) en de Regeling tegemoetkoming werknemers met CSE (de CSE-regeling) en de Regeling tegemoetkoming niet-loondienstgerelateerde slachtoffers van mesothelioom en asbestoste (de TNS-regeling).

Met betrekking tot de fiscale behandeling van de regeling is het volgende van belang. Omdat de uitbetaling van een tegemoetkoming aan een werkende in één keer gebeurt, zijn de inkomsten van betrokkene in het betreffende jaar substantieel hoger. Uitgangspunt is dat over het bedrag van een tegemoetkoming geen belasting ingevolge de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) is verschuldigd, alsmede geen premie voor de volksverzekeringen ingevolge de Wet financiering sociale verzekeringen (Wet fsz). Achtergrond hiervan is dat een tegemoetkoming, zoals reeds is opgemerkt, is te beschouwen als een vorm van smartengeld en zodoende niet als inkomen uit werk en woning in de zin van de Wet IB 2001 wordt aangemerkt.

De belanghebbende zal voor de genoemde uitzondering voor de TSB voor Toeslagen een verzoek moeten indienen bij de Belastingdienst/Toeslagen. De Belastingdienst/Toeslagen heeft namelijk geen inzicht in de opbouw van het vermogen en kan deze uitzonderingen dan ook niet uit eigen beweging toepassen. De belanghebbende kan dit verzoek doen door middel van het formulier 'Verzoek bijzonder vermogen toeslagen' dat te vinden is op de website van de Belastingdienst.⁹ De uitzondering geldt voor het gehele bedrag van de bezitting die is verkregen, ongeacht of de betrokkene al een deel van het bedrag heeft uitgegeven.

2.[pm] Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003

Bij Kamerbrieven van 11 januari 2020¹⁰ en 15 juli 2020¹¹ is aangekondigd dat de organisatie van de Belastingdienst met ingang van 1 januari 2021 wordt gewijzigd. De onderdelen Douane en Toeslagen zijn met ingang van die datum in de basis zelfstandige organisaties die worden aangestuurd door een directeur-generaal Douane, respectievelijk directeur-generaal

⁹ https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/themaoverstijgend/programmas_en_formulieren/formulier_verzoek_bijzonder_vermogen_toeslagen.

¹⁰ Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 588.

¹¹ Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 690.

Toeslagen. Douane en Toeslagen vallen niet langer onder het directoraat-generaal Belastingdienst, maar vormen een eigen directoraat-generaal Douane, respectievelijk directoraat-generaal Toeslagen.

Per 1 januari 2021 is hier vorm aan gegeven, door middel van een wijziging van de URBD 2003. Na die wijziging werden in de URBD 2003 de onderdelen van de Douane nog wel aangeduid als Belastingdienst/Douane. Om in alle communicatie-uitingen de ontvlechting tot uitdrukking te kunnen laten komen, wordt met deze regeling deze naamsaanduiding gewijzigd van "Belastingdienst/Douane" naar "Douane".

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat dit voor de Belastingdienst/Toeslagen nog niet gewijzigd kan worden. Omdat de Belastingdienst/Toeslagen een bestuursorgaan is wat haar naam ontleent aan artikel 11 Awir, kan deze naam enkel bij wet worden aangepast. Hiertoe wordt een voorstel ingediend dat onderdeel zal uitmaken van het wetsvoorstel voor de Fiscale verzamelwet 2024.

2.[pm] Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994

Met voorliggende wijziging in de UR AWR 1994 wordt uitvoering gegeven aan de delegatiegrondslag die is opgenomen in een bepaling die de mogelijkheid biedt dat de inspecteur overgaat tot de vermindering van belastingrente in bepaalde situaties. Deze bepaling is ingevolge de Fiscale verzamelwet 2023 vanaf 1 januari 2023 opgenomen in de Algemene wet inzake Rijksbelastingen (AWR).¹² De hoofdregel is hierbij dat voor zover gedurende het tijdvak waarover de belastingrente wordt berekend het te betalen bedrag aan belasting reeds is geheven, dan wel op aangifte is voldaan of afgedragen, de inspecteur de belastingrente die over dat gedeelte van het tijdvak in rekening wordt gebracht, kan verminderen naar evenredigheid van het reeds geheven, dan wel voldane of afgedragen bedrag. Hiermee is de mogelijkheid gecreëerd om, meer dan voorheen, maatwerk te kunnen leveren bij het berekenen van de belastingrente. Het idee achter de bepaling is dat het mogelijk wordt gemaakt om bij het berekenen van belastingrente rekening te houden met periodes waarin (een deel van) het te betalen bedrag aan belasting (of premies volksverzekeringen) reeds was geheven.

Op grond van de hiervoor genoemde delegatiegrondslag kunnen bij ministeriele regeling situaties worden aangewezen waarin het te betalen bedrag aan belasting *geacht wordt* reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen en waarop aldus de bij de Fiscale verzamelwet 2023 geïntroduceerde bepaling van toepassing is. Het gaat hierbij om situaties die sterk lijken op de hiervoor bedoelde situaties (waarin (een deel van) het te betalen bedrag aan belasting, waaronder ook premies volksverzekeringen, premies voor werknemersverzekeringen en de bijdrage voor de Zorgverzekeringswet worden verstaan, reeds was geheven in een deel van de periode waarop de belastingrenteberekening ziet) maar die niet onder de letterlijke bepaling vallen omdat geen sprake is van "het te betalen bedrag aan belasting" (dat reeds was geheven). Denk bijvoorbeeld aan gevallen waarin betalingen en teruggaven bij verschillende belastingplichtigen

¹² Artikel 31ia AWR.

kunnen worden gezien als “communicerende vaten”. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij correcties bij fiscale partners, waarbij de belastingteruggaaf zonder belastingrente aan de ene partner leidt tot een te betalen bedrag aan belasting met belastingrente door de andere partner, waarbij het te betalen bedrag aan belasting niet bij de belastingplichtige, maar bij zijn partner eerder was geheven (zie voorbeeld 1 in het artikelsgewijze deel van deze toelichting).

In de ingevolge de Fiscale verzamelwet 2023 in de AWR geïntroduceerde bepaling is tevens geregeld dat bij ministeriële regeling nadere regels kunnen worden gesteld voor de toepassing van de hiervoor genoemde hoofdregel, alsmede regels op grond waarvan de hoofdregel om doelmatigheidsredenen buiten toepassing kan blijven.¹³ In de memorie van toelichting bij de Fiscale verzamelwet 2023 is benoemd dat van deze mogelijkheden alleen gebruik zal worden gemaakt als dat vanwege uitvoeringsredenen noodzakelijk blijkt.¹⁴ Tot nu toe is dit niet het geval, waardoor de onderliggende ministeriële regeling wat deze punten betreft (nog) geen invulling geeft.

In de ingevolge de Fiscale verzamelwet 2023 in de AWR geïntroduceerde bepaling is verder bepaald dat de genoemde bepaling vooralsnog niet van toepassing is voor zover het te betalen bedrag aan belasting ziet op loonbelasting of omzetbelasting. Hiervoor is gekozen omdat het voor de loonbelasting en de omzetbelasting uitvoeringstechnisch niet mogelijk is per 1 januari 2023 uitvoering te geven aan de bepaling. Voor deze belastingen kan aan de bepaling alleen op geautomatiseerde wijze uitvoering worden gegeven en de systemen die dat mogelijk moeten maken, laten hiervoor per 1 januari 2023 nog geen ruimte. Als voor specifieke situaties in de loonbelasting of de omzetbelasting blijkt dat de bepaling wel al eerder uitvoerbaar is (en het ten aanzien van die specifieke situaties dus niet nodig is te wachten tot de bepaling over de hele linie uitvoerbaar is), kunnen die specifieke situaties bij ministeriële regeling worden aangewezen.¹⁵ Op deze manier wordt ernaar gestreefd de bepaling zo spoedig mogelijk – met andere woorden, zodra dat uitvoeringstechnisch mogelijk is – ook van toepassing te laten zijn op de loonbelasting en omzetbelasting. Omdat een en ander uitvoeringstechnisch nog niet mogelijk is, geeft de onderliggende ministeriële regeling ook wat dit punt betreft (nog) geen invulling hieraan.

2.[pm] Uitvoeringsregeling invorderingswet 1990 schrijnende gevallen

2.[pm]1 Vrij te laten bedrag bij belastingschuldigen zonder bekend woonadres in Nederland
De IW 1990 geeft de ontvanger de bevoegdheid om op een vereenvoudigde wijze derdenbeslag te leggen. Een vereenvoudigd derdenbeslag onder een betaaldienstverlener is een zogenoemde betalingsvordering. De URIW 1990 geeft specifieke regels voor de wijze waarop een betalingsvordering moet worden uitgevoerd. Een belangrijk onderdeel hiervan is dat bij een belastingschuldige, zijnde een natuurlijk persoon, vooraf rekening moet worden gehouden met een beslagvrij bedrag, zodat de belastingschuldige in zijn levensonderhoud kan blijven voorzien. Bij de vaststelling van de hoogte van dit vrij te laten bedrag wordt rekening gehouden met de leefsituatie van de belastingschuldige. Bij natuurlijke personen van wie er geen adresgegevens bekend zijn,

¹³ Zie artikel 30ia, vierde lid, aanhef en onderdelen c en d, AWR.

¹⁴ Kamerstukken II 2021/22, 36107, nr. 3, p. 44.

¹⁵ Zie artikel 30ia, vierde lid, aanhef en onderdeel b, AWR.

kan door de ontvanger niet worden vastgesteld welke leefsituatie van toepassing is voor het bepalen van het beslagvrije bedrag. Daarom wordt er nu alleen een beslagvrij bedrag ten aanzien van deze personen toegepast wanneer de belastingschuldige hier bij de ontvanger een verzoek om heeft gedaan en er door de belastingschuldige voldoende informatie omtrent de leefsituatie wordt aangeleverd. In de praktijk gaat het bijvoorbeeld om belastingschuldigen waarvan het adres onbekend is met de notificatie 'vertrokken onbekend waarheen' zoals daklozen.

Het doen van een verzoek om toepassing van het beslagvrije bedrag vereist doenvermogen. De belastingschuldige moet namelijk zelf in actie komen zodat er rekening wordt gehouden met een beslagvrij bedrag. Deze wijziging in de URIW 1990 regelt dat het bedrag genoemd in de URIW 1990 dat ziet op een gehuwde zonder kinderen, automatisch voor ten minste de helft wordt vrijgelaten ten aanzien van een belastingschuldige, zijnde een natuurlijk persoon, van wie er geen adresgegevens in de basisregistratie personen bekend zijn en die geen vaste woon- of verblijfplaats buiten Nederland heeft. Door het genoemde bedrag in de URIW 1990 voor ten minste de helft vrij te laten wordt de URIW 1990 ten aanzien van dit punt in overeenstemming gebracht met de Rv. Uit de Rv volgt dat schuldenaren van wie er geen adresgegevens in de basisregistratie personen bekend zijn en die geen vaste woon- of verblijfplaats buiten Nederland hebben, recht hebben op de helft van het beslagvrije bedrag zonder de kantonrechter hierom te hoeven verzoeken.

Voorts hebben belastingschuldigen van wie er geen adresgegevens in de basisregistratie personen bekend zijn en die geen vaste woon- of verblijfplaats buiten Nederland hebben de mogelijkheid om in aanmerking te komen voor een andere leefsituatie of overeenkomstige toepassing van de in de URIW 1990 genoemde bedragen. Belastingenschuldigen kunnen hiervoor een verzoek bij de ontvanger indienen. Een belastingschuldige die in het buitenland een vaste woon- of verblijfplaats heeft, heeft ook de mogelijkheid om de ontvanger te verzoeken om overeenkomstige toepassing van de in de URIW 1990 genoemde bedragen.

2.[pm].2 Uitstel van betaling voor schrijnende gevallen

In oktober 2020 verscheen een nieuwsbericht over een schrijnende situatie van een minderjarig kind die de ouderlijke woning na het overlijden van zijn ouders had geërfd. Door de fiscale verplichtingen die uit het erven van de woning voortvloeiden, zou het minderjarige kind worden gedwongen om de geërfde ouderlijke woning waarin hij woonde te verkopen. Op grond van de toen geldende wet- en regelgeving had het minderjarige kind geen recht op (langdurig) renteloos uitstel van betaling voor het betalen van erfbelasting. Omdat het kabinet dit onwenselijk acht is de wet op dit punt gewijzigd. Het kabinet heeft deze wijziging zodanig vormgegeven dat ook een oplossing kan worden geboden voor andere situaties waarin de betaling van een belastingaanslag binnen de geldende betalingstermijn leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Vooruitlopend op deze wetswijziging is met ingang van 1 juli 2021 in de Leidraad Invordering 2008 een uitstelfaciliteit opgenomen die een oplossing biedt voor schrijnende situaties zoals beschreven in het nieuwsbericht.¹⁶

¹⁶ Artikelen 25.4.6 en 28.3a van de Leidraad Invordering 2008.

In de Fiscale verzamelwet 2023 is deze wijziging van de IW 1990 opgenomen, waaruit volgt dat bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld met betrekking tot de uitstelfaciliteit. Deze nadere regels worden opgenomen in de URIW 1990.

In de URIW 1990 wordt opgenomen dat er uitstel van betaling kan worden verleend als de betaling van een belastingaanslag erfbelasting binnen de wettelijke termijn door de belastingschuldige leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Daarnaast wordt in de URIW 1990 opgenomen dat ook uitstel van betaling kan worden verleend voor een belastingaanslag, anders dan de hiervoor bedoelde belastingaanslag erfbelasting, voor zover de eerstgenoemde belastingaanslag tot de nalatenschap van een natuurlijk persoon behoort en betaling binnen de wettelijke termijn door de erfgenaam leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Het uitstel is renteloos. Gedurende de periode van renteloos uitstel van betaling vangt de dwanginvordering niet aan.

In de URIW 1990 wordt voorts bepaald dat verzoeken om de uitstelfaciliteit schriftelijk moeten worden ingediend. Dit vraagt doenvermogen van de verzoeker. Deze nieuwe uitstelfaciliteit zal onder de aandacht worden gebracht, bijvoorbeeld via de website van de Belastingdienst en via het aanslagbiljet. Daarnaast zal de ontvanger de belastingschuldige of erfgenaam die een beroep doet op deze uitstelfaciliteit, als dit nodig is en voor zover dit kan, ondersteuning bieden bij de aanvraag om uitstel op grond van deze uitstelfaciliteit.

2.[pm].3 Kwijtscheldingsbepaling

Met het Besluit uitbreiding Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag is het mogelijk gemaakt dat de ontvanger kwijtschelding van belastingschulden kan verlenen aan de gedupeerde ouders.¹⁷ In dat besluit is, vooruitlopend op wet- en regelgeving, goedgekeurd dat de beslissing van de ontvanger over het verlenen van kwijtschelding van een belastingaanslag (en samenhangende beschikkingen), een voor bezwaar vatbare beschikking betreft. Hierdoor kunnen gedupeerde ouders, indien zij zich niet kunnen verenigen met de beslissing, bezwaar en eventueel beroep instellen bij de fiscale rechter. Met ingang van 15 juli 2021 is met terugwerkende kracht tot en met 2 juni 2021 de URIW 1990 gewijzigd waarmee voornoemde mogelijkheid om kwijtschelding te verlenen voor belastingschulden met een voor bezwaar vatbare beschikking een grondslag in de regeling heeft gekregen.¹⁸

In de kern betrof dit slechts een codificatie van het Besluit uitbreiding Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag. Met deze wijziging was een eventuele rechtsgang bij de fiscale rechter zeker gesteld, zodat er geen discussie zou kunnen ontstaan over de ontvankelijkheid van de gedupeerde ouder.

Door de in de Wet hersteloperatie toeslagen opgenomen wijziging van de IW 1990, waarmee de Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag wettelijk is gecodificeerd, kunnen de

¹⁷ Besluit uitbreiding Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag (Stcrt. 2021, 28304).

¹⁸ Regeling van de Staatssecretaris van Financiën tot wijziging van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (Stcrt. 2021, 35703).

wijzigingen in de URIW 1990 komen te vervallen. De grondslag voor het verlenen van kwijtschelding en de toegang tot de daarbij behorende mogelijke rechtsgang zijn nu immers opgenomen in de IW 1990.

2.[pm].4 Actualiseren bedragen

Vermogen speelt een belangrijke rol bij de beoordeling van een kwijtscheldingsverzoek. Een belastingschuldige die over vermogen beschikt komt in beginsel niet in aanmerking voor kwijtschelding. Uit de URIW 1990 volgt dat een beperkt aantal vermogensbestanddelen niet als bezitting wordt beschouwd als die vermogensbestanddelen een waarde hebben die minder is dan de in de URIW 1990 opgenomen bedragen en zodoende niet meetelt bij het bepalen van het vermogen van de belastingschuldige in het kader van een verzoek om kwijtschelding. Enkele bedragen die in de URIW 1990 zijn opgenomen, zijn sinds 2000 niet meer geïndexeerd. Die bedragen worden nu geactualiseerd.

2.[pm].5 Technische wijzigingen

Een aantal meer technische wijzigingen wordt alleen toegelicht in het artikelsgewijze deel van de toelichting. Het gaat hierbij onder andere om het corrigeren van omissies.

2.[pm] Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004

Naar aanleiding van het onderzoek van de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) uit 2017 met betrekking tot het verwerken van het burgerservicenummer (BSN) in btw-identificatienummers, is besloten om grondig te kijken naar het gebruik van fiscale nummers waarin het BSN is verwerkt alsmede overeenkomsten waarin die fiscale nummers worden gebruikt. Hieronder valt de g-rekeningovereenkomst.

De standaard g-rekeningovereenkomst die als bijlage bij de UR Ikoa 2004 is gevoegd, schrijft voor dat een zogenoemde g-rekeningovereenkomst het volledige loonheffingsnummer en het volledige omzetbelastingnummer dient te bevatten. Bij een eenmanszaak is in het loonheffingsnummer en het omzetbelastingnummer het BSN van de ondernemer verwerkt. Met een g-rekeningovereenkomst kan de rekeninghouder bij een bank een geblokkeerde rekening (g-rekening) openen. De rekeninghouder kan die g-rekening gebruiken om omzetbelasting en loonheffingen aan de Belastingdienst te voldoen of, onder voorwaarden, (een deel van) het saldo door te storten op een andere g-rekening.

Door de UR Ikoa 2004 voorgeschreven vermelding van het volledige loonheffingsnummer en het volledige omzetbelastingnummer in de g-rekeningovereenkomst komt bij eenmanszaken het daarin opgenomen BSN ter kennis van de bank, en worden de fiscale nummers met daarin het BSN dus gedeeld met een derde. De AP acht dit onwenselijk. Gelet daarop zal de bijlage bij de UR Ikoa 2004 ten aanzien van het gebruik van het loonheffingsnummer en het omzetbelastingnummer in een g-rekeningovereenkomst worden gewijzigd. De wijziging houdt in dat alleen nog de laatste zes tekens van het loonheffingsnummer en van het omzetbelastingnummer in een g-rekeningovereenkomst worden opgenomen. De laatste zes tekens van het loonheffingsnummer

en het omzetbelastingnummer bestaan uit de laatste drie cijfers van het BSN en het subnummer. Het BSN zal derhalve niet langer uit een g-rekeningovereenkomst zijn af te leiden.

De wijziging heeft betrekking op g-rekeningovereenkomsten die na 31 december 2022 worden aangevraagd. Bestaande g-rekeningovereenkomsten worden niet aangepast, omdat dit door het aantal bestaande g-rekeningovereenkomsten en de handelingen die voor een aanpassing moeten worden verricht aanzienlijke complicaties kent. Er zijn op dit moment circa 43.000 g-rekeningovereenkomsten. Voor een aanpassing van een g-rekeningovereenkomst is medewerking van de rekeninghouder en de bank noodzakelijk. Het risico bestaat dat een reactie uitblijft, met als gevolg dat betrokkenen vragen hebben over de geldigheid van de g-rekeningovereenkomst. Het aanpassen van bestaande g-rekeningovereenkomsten is een enorme operatie met een omvangrijke administratieve last voor alle partijen en leidt voorts tot een juridisch restrisico over de geldigheid van de g-rekeningovereenkomst als partijen niet reageren.

Gelet op de omstandigheid dat bestaande g-rekeningovereenkomsten niet zullen worden aangepast, is het wenselijk om te voorzien in een juridisch kader voor de uitvoering en de archivering door banken van bestaande g-rekeningovereenkomsten met het volledige loonheffingnummer en het volledige omzetbelastingnummer. Banken mogen het in de g-rekeningovereenkomst opgenomen loonheffingnummer en omzetbelastingnummer, waarin het BSN is verwerkt, alleen ter uitvoering en archivering van die g-rekeningovereenkomsten verwerken.

Een abrupte aanpassing van de bijlage bij de UR Ikoa 2004 kan resulteren in situaties waarbij de aanvraagprocedure niet volledig is afgerond voor inwerkingtreding van de gewijzigde bijlage. De g-rekeningovereenkomst is namelijk een drie-partijenovereenkomst. Het duurt gemiddeld veertig kalenderdagen totdat een g-rekeningovereenkomst tot stand is gekomen. Voor een soepele overgang is ervoor gekozen om te voorzien in een overgangperiode van drie maanden, waarin zowel g-rekeningovereenkomsten conform de gewijzigde bijlage als g-rekeningovereenkomsten conform de bijlage zoals deze luidde voor 1 januari 2023 kunnen worden afgesloten.

2.[pm] Uitvoeringsregeling verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken

De wijziging in de URVAD heeft betrekking op de wijze waarop belastingplichtigen kunnen verzoeken om een teruggaaf van belasting voor alcoholvrije dranken die zijn gebracht binnen een inrichting voor alcoholvrije dranken ('inrichting') die voor dat soort goed als zodanig is aangewezen. Zie voor de toelichting op de wijziging de toelichting op een gelijksoortige wijziging in de URA (par. 2.PM). Met dien verstande dat voor 'AGP' moet worden gelezen 'inrichting', voor 'accijnsgoederen' moet worden gelezen 'alcoholvrije dranken' en voor 'accijns' moet worden gelezen 'verbruiksbelasting voor alcoholvrije dranken'.

3. EU-aspecten

3. [PM] Uitvoeringsregeling Accijns

Ten aanzien van de wijziging inzake het verzoek om teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn gebracht binnen een AGP staan de Horizontale accijnsrichtlijn en daaraan gekoppelde uitvoeringshandelingen de lidstaten toe om de teruggaaf van accijns via een separaat verzoek te laten aanvragen.

Wat betreft de wijziging van herkenningmiddelen voor minerale oliën is in Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/197 vastgelegd dat lidstaten mogen voorzien in een overgangperiode waarbij zowel Solvent Yellow 124 als ACCUTRACE™ PLUS mogen worden gebruikt als herkenningmiddel. Op basis van dat besluit voorziet de Commissie in de mogelijkheid tot een overgangperiode van maximaal 24 maanden. Er is gekozen voor een overgangperiode van 1 juli 2023 tot 18 januari 2024 zodat het bedrijfsleven zich op de wijziging kan voorbereiden. Voor aanvang van deze periode kan de Douane haar systemen en testapparatuur gereed hebben en wordt zo goed als mogelijk aangesloten bij de overgangperiodes van omliggende lidstaten.

4. Budgettaire aspecten

4. [PM] Uitvoeringsregeling Accijns

De wijzigingen in de URA met betrekking tot teruggaafverzoeken betreft een wijziging die potentiële fraude moet voorkomen. Door de aanpassing wordt het makkelijker voor de douane om teruggaafverzoeken te controleren. Hierdoor kan fraude makkelijker worden opgespoord. Het is niet mogelijk om op voorhand te zeggen hoeveel extra opbrengsten dit kan opleveren. De budgettaire gevolgen van de Douane voor het omschakelen naar een ander herkenningmiddel in minerale oliën worden aan de toelichting toegevoegd na verwerking van de uitvoeringstoets van de Douane. De andere wijzigingen in de URA zijn van administratieve dan wel redactionele aard. Deze wijzigingen hebben geen budgettaire gevolgen.

4.[pm] Uitvoeringsregeling verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken

De wijziging in de URVAD betreft een wijziging die potentiële fraude moet voorkomen. Door de aanpassing wordt het makkelijker voor de douane om teruggaafverzoeken te controleren. Hierdoor kan fraude makkelijker worden opgespoord. Het is niet mogelijk om op voorhand te zeggen hoeveel dit oplevert.

5. Uitvoeringskosten

PM n.a.v. uitvoeringstoetsen

6. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger

6. [PM] Uitvoeringsregeling Accijns

De wijziging in de teruggaaf-systematiek heeft uitsluitend gevolgen voor vergunninghouders. Aangezien zowel aangifte als teruggaafverzoek elektronisch zijn, is het separaat indienen van een verzoek om teruggaaf los van de periodieke aangifte, niet of nauwelijks een administratieve lastenverzwaring. De gevraagde handelingen bestaan uit het invullen van

dezelfde getallen als in de teruggaafvakken van de aangifte en het maken van een keuze uit de vooraf ingevulde redenen van de teruggaaf. Voor burgers heeft de maatregel geen gevolgen aangezien de accijns in de verkoopprijzen zijn verwerkt. Voor het doen van het verzoek tot teruggaaf wordt aangesloten bij de gebruikelijke termijn van uiterlijk drie maanden na afloop van het kalenderkwartaal waarin de accijnsgoederen hun bestemming hebben bereikt.

Ten aanzien van de herkenningmiddelen is het gevolg van de maatregel voor het bedrijfsleven dat de samenstelling van minerale oliën met herkenningmiddel moet worden gewijzigd. Deze wijziging treft diverse normadressaten waaronder: oliemaatschappijen, handelaren en zogeheten surveyors (voor het verrichten van inspecties en monsternames). De wijziging ziet erin dat op termijn Solvent Yellow 124 moet worden vervangen door ACCUTRACE™ PLUS. Voor het vaststellen van de aanwezigheid en het controleren van de juiste hoeveelheid toegevoegde herkenningmiddelen maken zowel de Douane als het bedrijfsleven gebruik van specifieke testapparatuur. De huidige apparatuur voor het controleren van de hoeveelheid Solvent Yellow 124 kan niet worden gebruikt bij het nieuwe herkenningmiddel ACCUTRACE™ PLUS. De Douane heeft hierover verschillende brancheorganisaties geïnformeerd in juli 2019. De wijziging heeft tot gevolg dat bedrijven nieuwe apparatuur moeten aanschaffen, testen en accrediteren. Er is voorzien een overgangperiode zodat het bedrijfsleven zich op de wijziging kan voorbereiden.

Voor burgers heeft de maatregel geen gevolgen omdat het behoudens in de URA voorziene uitzonderingen niet is toegestaan om herkenningmiddelen toe te voegen aan minerale oliën buiten een AGP.

6.[pm] Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

De administratieve lasten bestaan uit het aanvragen van de vermogenstoetsuitzondering. De belanghebbende dient een verzoek bij de Belastingdienst/Toeslagen in door het invullen van het formulier 'Verzoek bijzonder vermogen toeslagen' dat te vinden is op de website van de Belastingdienst. De administratieve lasten hiervan zijn verwaarloosbaar. [PM Het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) heeft het dossier niet geselecteerd voor een formeel advies, omdat het geen of verwaarloosbare gevolgen voor de regeldruk heeft.]

6.[pm] Uitvoeringsregeling verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken

De wijziging in de teruggaafsystematiek heeft uitsluitend gevolgen voor vergunninghouders. Aangezien zowel aangifte als teruggaafverzoek elektronisch zijn, is het separaat indienen van een verzoek om teruggaaf los van de periodieke aangifte, niet of nauwelijks een administratieve lastenverzwaring. De gevraagde handelingen bestaan uit het invullen van dezelfde getallen als in de teruggaafvakken van de aangifte en het maken van een keuze uit de vooraf ingevulde redenen van de teruggaaf. Voor het doen van het verzoek tot teruggaaf wordt aangesloten bij de gebruikelijke termijn van uiterlijk drie maanden na afloop van het kalenderkwartaal waarin de goederen hun bestemming hebben bereikt. Voor burgers heeft deze maatregel geen gevolgen aangezien de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken in de verkoopprijzen zijn verwerkt.

7. Doenvermogen

7. [PM] Uitvoeringsregeling Accijns

Voor de doenlijkheid voor vergunningshouders heeft de aanpassing in de teruggaafsystematiek een aantal gevolgen. Het betreft een separaat in te dienen verzoek om teruggaaf dat losstaat van de in het tijdvak ingediende aangifte. Dit vergt een extra handeling van vergunninghouders ten opzichte van de systematiek tot en met 31 december 2022. De extra handeling is het invullen van dezelfde getallen als in de teruggaafvakken van de aangifte in de oude systematiek. De inschatting is daarom dat de wijziging nauwelijks leidt tot aanvullende handelingen. Gelet op de normadressaten die het voorschrift moeten naleven, wordt een verwaarloosbare impact op de doenlijkheid verwacht.

Verder wordt de rechtspositie van de ondernemer verbeterd doordat de mogelijk wordt geboden om per aangiftetijdvak meerdere teruggaafverzoeken te doen. Een foutieve of onvolledige aangifte zal hierdoor minder vergaande gevolgen hebben dan nu het geval is. Daarnaast verkrijgt de vergunninghouder door de scheiding van te betalen en terug te vragen bedragen een duidelijker beeld van zijn financiële positie. Ten slotte zal een snellere terugbetaling tot meer liquiditeit bij de vergunninghouder leiden

8. Advies en consultatie

De maatregelen zijn gepubliceerd op www.internetconsultatie.nl.

II. Artikelsgewijs

Artikel I

Artikel I, onderdeel A (artikel 17 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Volgens de Regeling opvang ontheemden Oekraïne draagt de burgemeester zorg voor de opvang van ontheemde Oekraïners als bedoeld in die regeling¹⁹. Op basis van deze regeling hebben die ontheemden aanspraak op verschillende (periodieke) uitkeringen en verstrekkingen, waaronder onderdak, een aansprakelijkheidsverzekering, betaling van buitengewone kosten en een maandelijkse financiële toelage. De maandelijkse financiële toelage bestaat uit een bedrag ten behoeve van voedsel en een bedrag ten behoeve van kleding en andere persoonlijke uitgaven. Ingeval de genoemde ontheemden in particuliere opvangvoorzieningen verblijven, komen zij in aanmerking voor een additioneel maandelijks bedrag ter voorziening in hun woonuitgaven. Gegeven de aard van deze uitkeringen en verstrekkingen en de reeds in artikel 17, onderdelen d en e, van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 (URIB 2001) opgenomen vrijstelling voor vergelijkbare uitkeringen en verstrekkingen ingevolge de Regeling opvang asielzoekers en de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005, acht het kabinet het passend om ook deze uitkeringen en verstrekkingen vrij te stellen van inkomstenbelasting.

Artikel 3.104 van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) regelt de vrijstelling van een aantal periodieke uitkeringen en verstrekkingen die op zichzelf beschouwd als periodieke uitkeringen en verstrekkingen op grond van een publiekrechtelijke regeling als bedoeld in artikel 3.101, eerste lid, onderdeel a. Wet IB 2001 zijn aangewezen als belastbare periodieke uitkeringen en verstrekkingen. Op grond van de delegatiebevoegdheid in artikel 3.104, onderdeel h, Wet IB 2001 zijn in artikel 17 URIB 2001 enkele specifieke publiekrechtelijke uitkeringen en verstrekkingen aangewezen die zijn bedoeld ter dekking van bepaalde in artikel 3.104, onderdeel h, onder 1° tot en met 5°, Wet IB 2001 gespecificeerde noodzakelijk kosten en daarom worden vrijgesteld. De Regeling opvang ontheemden Oekraïne voldoet aan het in dat artikel gegeven kader, en wordt toegevoegd aan de in artikel 17 URIB 2001 opgenomen lijst van aangewezen uitkeringen en verstrekkingen.

De opname van onderdeel f (uitkeringen en verstrekkingen ingevolge van de Regeling opvang ontheemden Oekraïne) in artikel 17, eerste lid, van de URIB werkt terug tot en met 1 april 2022, de inwerkingtredingsdatum van de Regeling opvang ontheemden Oekraïne.

Artikel I, onderdeel B (Artikel 17 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In artikel 17, vierde lid, onderdeel e, URIB 2001 wordt verwezen naar de Regeling subsidie scholing en plaatsing oudere werklozen. Deze regeling is echter van rechtswege vervallen met ingang van 1 januari 2018. Omdat op basis van die regeling tot en met december 2017 nog aanvragen konden worden ingediend voor als subsidies als bedoeld in genoemd onderdeel e kwalificerende scholingsvouchers en plaatsingsfees waarvan de afhandeling en betaling (deels) in 2018 hebben kunnen plaatsvinden, vervalt genoemd onderdeel e met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2019.

¹⁹ Zie artikel 1, onderdeel c, van Regeling opvang ontheemden Oekraïne.

Artikel I, onderdeel C (artikel 38 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De ingevolge artikel 6.17, eerste lid, onderdeel g, Wet IB 2001 in artikel 38, eerste lid, URIB 2001 opgenomen bedragen ter zake van de vaststelling van de als uitgaven voor specifieke zorgkosten in aanmerking te nemen uitgaven van extra kleding en beddengoed alsmede daarmee samenhangende extra uitgaven worden met terugwerkende kracht per 1 januari 2022 geactualiseerd. Per abuis zijn deze bedragen in de URIB 2001 niet per 1 januari 2022 gewijzigd, terwijl actualisatie gegeven de desbetreffende indexcijfers voor 2022 wel degelijk aan de orde is. In de systemen en op de website van de Belastingdienst was de actualisatie per 1 januari 2022 wel correct doorgevoerd. Dat betekent onder meer dat bij de voorlopige aanslag voor het kalenderjaar 2022 de geactualiseerde bedragen zijn toegepast.

Artikel I, onderdeel D en artikel II (artikel 40 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In artikel 40 URIB 2001 is bepaald welk bedrag aan weekenduitgaven voor gehandicapten in aanmerking kan worden genomen. Onderdeel van de weekenduitgaven is het bedrag dat per kilometer in aanmerking mag worden genomen voor het vervoer per auto van de gehandicapte door de belastingplichtige over de reisafstand tussen de plaats waar de gehandicapte doorgaans verblijft en de plaats waar de belastingplichtige doorgaans verblijft. Het bedrag dat per kilometer in aanmerking kan worden genomen is € 0,19.

In lijn met de verhoging van de onbelaste reiskostenvergoeding en de forfaitaire aftrekposten in de Wet IB 2001 als gevolg van het BP 2023 zal dit bedrag eveneens verhoogd worden van € 0,19 naar € 0,PM per kilometer per 1 januari 2023. Met ingang van 1 januari 2024 zal dit bedrag verder worden verhoogd naar € 0,PM per kilometer.

Artikel II

Artikel III

Artikel III, onderdeel A (artikel 1.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Door het per 1 januari 2023 vervallen van artikel 3.6a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 (URLB 2011) dient ook de verwijzing naar de delegatiegrondslag van dat artikel (artikel 12a Wet LB 1964) in artikel 1.1 URLB 2011 per die datum te vervallen. Ingevolge artikel III, onderdelen F en I, komen de artikelen 4.3 en 12.3 URLB 2011 te vervallen. Deze artikelen zijn gebaseerd op artikel 19f Wet LB 1964. Vanwege het vervallen van de artikelen 4.3 en 12.3 URLB 2011 kan ook de verwijzing naar artikel 19f Wet LB 1964 vervallen in artikel 1.1 URLB 2011.

Artikel III, onderdeel B (artikel 2.3 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De aanpassing van artikel 2.3 URLB 2011 strekt tot actualisering van de daarin opgenomen opsomming van internationale organisaties die niet als inhoudingsplichtige voor de loonbelasting worden aangemerkt.

Het Technical Centre for Agriculture and Rural Cooperation komt in de opsomming te vervallen omdat zij niet langer de status van internationale organisatie heeft.

Artikel III, onderdeel C (artikel 3.0 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Het huidige artikel 3.0 URLB 2011 komt per 1 januari 2022 te vervallen vanwege het per die datum vervallen van de regeling voor start-ups met een zogenoemde S&O-startersverklaring zoals opgenomen in het tot 1 januari 2022 geldende artikel 10a, negende tot en met elfde lid, Wet LB 1964.

Op basis van de per 1 januari 2022 in te voeren regeling in artikel 10a Wet LB 1964 wordt een aandelenoptierecht in de heffing betrokken op het moment dat de bij uitoefening van het aandelenoptierecht verkregen aandelen verhandelbaar worden. Dit betreft het kunnen vervreemden van de aandelen ongeacht of men die aandelen op dat moment ook feitelijk vervreemd.

In het per 1 januari 2022 in te voeren artikel 10a, dertiende lid, Wet LB 1964 is een delegatiegrondslag opgenomen om bij ministeriële regeling nadere regels te kunnen stellen met betrekking tot situaties waarin bepaalde aandelen voor de toepassing van het per 1 januari 2022 geldende artikel 10a, eerste lid, onder 2°, Wet LB 1964 worden geacht niet, deels of geheel verhandelbaar te worden. Zoals in het algemeen deel is toegelicht wordt in het nieuw in te voeren artikel 3.0 URLB 2011 een specifieke regeling opgenomen inzake de verhandelbaarheid van aandelen in de situatie dat via inschrijving een deel van de aandelen van een niet-beursgenoteerde onderneming worden opgekocht. Bij een dergelijke opkoop van de aandelen is het verhandelbaar worden van een deel van de aandelen die een betreffende werknemer bij uitoefening van zijn aandelenoptierecht heeft verkregen daardoor afhankelijk van onder meer de mate van inschrijving voor de opkoop door andere werknemers die eveneens de mogelijkheid krijgen een deel van hun aandelen te vervreemden. Daarbij kan het überhaupt doorgaan van de voorgenomen opkoop van een deel van de aandelen, bijvoorbeeld door een externe investeerder, ook afhangen van het aantal aandelen dat na afloop van de inschrijvingsronde door de werknemers blijkt te worden aangeboden. Het door de werknemer in een dergelijke situatie kunnen vervreemden van de bij uitoefening verkregen aandelen is afhankelijk van onzekere factoren die grotendeels buiten de invloedsfeer van de betreffende werknemer liggen. Daarom wordt in een dergelijke situatie voor de werknemer die zich daadwerkelijk inschrijft – en dus actief gebruikmaakt van de mogelijkheid om (een deel van) zijn aandelen te kunnen vervreemden – rekening gehouden met de feitelijke uitkomst van de inschrijving. Hiertoe is in artikel 3.0, eerste lid, aanhef en onderdeel a, URLB 2001 bepaald dat voor de werknemer die zich inschrijft voor de betreffende opkoop alleen die aandelen geacht worden verhandelbaar te worden die hij feitelijk op basis van de uitkomst van de inschrijving kan vervreemden. Dit betekent ook dat als de gehele opkoop achteraf geen doorgang vindt omdat het totale aanbod van de werknemers die zich hebben ingeschreven niet toereikend is om tegemoet te komen aan de minimale vraag van de investeerder er geen aandelen verhandelbaar worden geacht.

Voor de werknemer die ervoor kiest zich niet in te schrijven – en dus zelf actief de mogelijkheid om (een deel van) zijn aandelen te kunnen vervreemden aan zich voorbij laat gaan – is in artikel 3.0, eerste lid, aanhef en onderdeel b, URLB 2011 bepaald dat geacht wordt verhandelbaar te worden hetgeen hij had kunnen vervreemden indien hij zich wél had ingeschreven onder de aanname dat elke werknemer die zich kon inschrijven dat ook heeft gedaan. Dit betreft het deel dat volgt uit de breuk van het maximaal op te kopen aantal aandelen afgezet

tegen het maximaal aan te bieden aantal aandelen van de werknemers die zich konden inschrijven. Ook voor deze werknemer geldt dat als de gehele opkoop achteraf geen doorgang vindt er geen aandelen verhandelbaar worden geacht.

Toepassing van artikel 3.0 URLB 2001 is overigens alleen aan de orde als het aandelenoptierecht van de werknemer waarbij de aandelen bij uitoefening daarvan zijn verkregen nog niet in de heffing is betrokken. Als de werknemer bijvoorbeeld gebruikmaakt van de per 1 januari 2022 in te voeren keuzeregeling van artikel 10a, twaalfde lid, Wet LB 1964 wordt het aandelenoptierecht al in de heffing betrokken op het moment van uitoefening van dat aandelenoptierecht.

Bovenstaande wordt nader toegelicht aan de hand van het volgende gestileerde voorbeeld:

Stel er zijn 100 werknemers met ieder 50 aandelen die zij hebben verkregen bij uitoefening van een aandelenoptierecht dat nog niet in de heffing is betrokken. In totaal betreft dit dus 5.000 aandelen. Een investeerder wil 1.000 aandelen kopen. Dat is $1.000/5.000 = 20\%$. Elke werknemer kan voor 40% van zijn aandelen inschrijven, dat is voor 20 aandelen per werknemer. Als het aantal aangeboden aandelen hoger is dan de vraag, wordt er evenredig over de ingeschreven werknemers toegedeeld.

Er zijn verschillende situaties denkbaar:

1. 50 werknemers schrijven zich in, 50 niet.

De 50 ingeschreven werknemers hebben samen 2.500 aandelen.

Aangeboden zijn $50 \times 20 = 1.000$ aandelen. De vraag is 1.000 aandelen.

2. 70 werknemers schrijven zich in, 30 niet. De 70 ingeschreven werknemers hebben samen 3.500 aandelen.

Aangeboden zijn $70 \times 20 = 1.400$ aandelen. De vraag is 1.000 aandelen.

3. 35 werknemers schrijven zich in, 65 niet. De 35 ingeschreven werknemers hebben samen 1.750 aandelen.

Aangeboden zijn $35 \times 20 = 700$ aandelen. De vraag is 1.000 aandelen.

Uitwerking

1. De werknemer die zich heeft ingeschreven:

- heeft 40% van zijn aandelen, dus 20 aandelen aangeboden;
- kan als uitkomst van de inschrijving $1.000/2.500 = 40\%$ van zijn aandelen vervreemden;
- Er worden 20 aandelen in de heffing betrokken.

De werknemer die zich *niet* heeft ingeschreven:

- heeft geen aandelen aangeboden;
- had als hij zich wel had ingeschreven, onder de aanname dat iedereen die zich kon inschrijven dat ook heeft gedaan, $1.000/5.000 = 20\%$ van zijn aandelen kunnen vervreemden;
- Er worden 10 aandelen in de heffing betrokken.

2. De werknemer die zich heeft ingeschreven:

- heeft 40% van zijn aandelen, dus 20 aandelen aangeboden;
- kan als uitkomst van de inschrijving $1.000/3.500 = 28,6\%$ van zijn aandelen vervreemden.
- Er worden 14 aandelen in de heffing betrokken.

De werknemer die zich *niet* heeft ingeschreven:

- heeft geen aandelen aangeboden;
- had als hij zich wel had ingeschreven, onder de aanname dat iedereen die zich kon inschrijven dat ook heeft gedaan, $1.000/5.000 = 20\%$ van zijn aandelen kunnen vervreemden;
- Er worden 10 aandelen in de heffing betrokken.

3. De werknemer die zich heeft ingeschreven:

- heeft 40% van zijn aandelen, dus 20 aandelen aangeboden;
- kan als uitkomst van de inschrijving $700/1.750 = 40\%$ van zijn aandelen vervreemden;
- Er worden 20 aandelen in de heffing betrokken.

De werknemer die zich *niet* heeft ingeschreven:

- heeft geen aandelen aangeboden;
- had als hij zich wel had ingeschreven, onder de aanname dat iedereen die zich kon inschrijven dat ook heeft gedaan, $1.000/5.000 = 20\%$ van zijn aandelen kunnen vervreemden;
- Er worden 10 aandelen in de heffing betrokken.

Stel dat de investeerder de opkoop alleen wil laten plaatsvinden als hij ook daadwerkelijk 1.000 aandelen kan overnemen, zou de opkoop in situatie 3 uiteindelijk geen doorgang vinden. Er worden immers slechts 700 aandelen te koop aangeboden. In dat geval wordt bij zowel de werknemer die zich heeft ingeschreven als bij de werknemer die zich niet heeft ingeschreven niets in de heffing betrokken. Bij de eerstgenoemde werknemer vanwege dat hij feitelijk als uitkomst van de inschrijving geen aandelen kan vervreemden. Bij de laatstgenoemde werknemer vanwege het in die situatie in artikel 3.0, eerste lid, onderdeel b, URLB 2011 op nihil stellen van hetgeen hij had kunnen vervreemden.

Om vast te kunnen stellen welk deel van de aandelen op basis van artikel 3.0, eerste lid, URLB 2011 verhandelbaar wordt geacht, is in artikel 3.0, tweede lid, URLB 2011 vastgelegd welke gegevens de inhoudingsplichtige moet vastleggen en bij zijn loonadministratie moet bewaren. Dit betreft het aanbod van de opkoop en de voorwaarden die hierbij worden gesteld, een beschrijving van het proces van inschrijving, de werknemers die kunnen deelnemen aan de inschrijving en voor welk deel van de aandelen en de uitkomsten van de inschrijving dus wie zich daadwerkelijk hebben ingeschreven en welk deel van de aandelen zij feitelijk vervreemden.

Het gaat hierbij om gegevens waar de inhoudingsplichtige zelf al los van de belastingheffing over moet beschikken om het aanbod tot opkoop van een deel van de aandelen via inschrijving vorm te kunnen geven en uit te kunnen voeren. Dat deze gegevens vervolgens mede ten behoeve van de belastingheffing bij de loonadministratie moeten worden bewaard, leidt dus niet tot aanvullende administratieve lasten.

Artikel III, onderdeel D (artikel 3.6a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Met ingang van 2017 is de gebruikelijkloonregeling versoepeld voor zogenoemde innovatieve start-ups. Het belastbare loon van belastingplichtigen die aanmerkelijkbelanghouder zijn van die innovatieve start-ups en arbeid verrichten ten behoeve die innovatieve start-ups mag voor de toepassing van de gebruikelijkloonregeling worden vastgesteld op het wettelijke minimumloon. In het Belastingplan 2023 is geregeld dat de tegemoetkoming in de gebruikelijkloonregeling voor innovatieve start-ups vervalt per 1 januari 2023.

Artikel 3.6a URLB 2011 bevat een nadere bepaling inzake de toets aan het zogenoemde de-minimisplafond²⁰ bij toepassing van de tegemoetkoming voor innovatieve start-ups. Doordat artikel 12a, derde en vierde lid, Wet LB 1964, waarnaar artikel 3.6a URLB 2011 verwijst, per 1 januari 2023 komt te vervallen ingevolge het Belastingplan 2023, komt de onderhavige bepaling eveneens met ingang van 1 januari 2023 te vervallen. Genoemd artikel 3.6a blijft wel van toepassing voor belastingplichtigen die gebruikmaken van het overgangsrecht dat ingevolge het Belastingplan 2023 wordt opgenomen in artikel 39k Wet LB 1964.

Artikel III, onderdeel E (artikel 3.8 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De in artikel 3.8, onderdelen a en b, URLB 2011 opgenomen forfaits voor de waarde van maaltijden, onderscheidenlijk huisvesting en inwoning, worden per 1 januari 2023 geïndexeerd met toepassing van de zogenoemde tabelcorrectiefactor.

Artikel III, onderdeel F (artikel 4.3 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Artikel 19f Wet LB 1964 bevat een delegatiegrondslag op grond waarvan regels kunnen worden gesteld ter bevordering van een goede uitvoering van hoofdstuk IIB Wet LB 1964 alsmede met betrekking tot samenloop van verschillende pensioenstelsels. In artikel 4.3 URLB 2011 zijn in dat kader nadere regels opgenomen met betrekking tot samenloop van verschillende pensioenstelsels. Een dergelijke samenloop van verschillende pensioenstelsels kan zich echter niet meer voordoen na invoering van de Wet toekomst pensioenen. Daarom vervalt artikel 4.3 URLB 2011. Wel is voorzien in overgangsrecht in het in de Wet toekomst pensioenen opgenomen artikel 38q Wet LB 1964.

Artikel III, onderdeel G (artikel 6.2 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 6.2 URLB 2011 is een afwijkend loontijdvak geregeld ten aanzien van werknemers met recht op vakantiebonnen. Vakantiebonnen worden in de praktijk niet meer aan werknemers verstrekt. Ingevolge de Fiscale verzamelwet 2023 (FVW'23) vervalt artikel 25, vierde lid, onderdeel 2°, Wet LB 1964 met ingang van 1 januari 2023 omdat deze bepaling in dat geval haar belang heeft verloren. Ditzelfde geldt voor het op artikel 25, vierde lid, Wet LB 1964 gebaseerde artikel 6.2 URLB 2011 dat daarom eveneens per die datum komt te vervallen.

Artikel III, onderdeel H (artikelen 9.1 en 9.2 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In de artikelen 9.1 en 9.2 URLB 2011 wordt zowel in het opschrift als in de tekst "sociale verzekeringswetten" vervangen door "socialeverzekeringwetten". Deze wijziging is van redactionele aard.

Artikel III, onderdeel I (artikel 12.3 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Artikel 19f Wet LB 1964 bevat een delegatiegrondslag op grond waarvan regels kunnen worden gesteld ter bevordering van een goede uitvoering van hoofdstuk IIB Wet LB 1964. Artikel 12.3 URLB 2011 bevat in dat kader nadere regels voor de actuariële herrekening van VUT- of

²⁰ Dit betreft het de-minimisplafond, bedoeld in Verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun (PbEU 2013, L 352).

prepensioenuitkeringen, wanneer in de betreffende regeling de ingangsdatum van de uitkeringen is vastgesteld op een eerdere datum dan 1 januari 2006. Door het verloop van tijd heeft deze bepaling geen belang meer. Daarom vervalt ook artikel 12.3 URLB 2011.

Artikel III, onderdeel J (artikel 12.3a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 12.3a URLB 2011 is de marktrente opgenomen die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p, eerste lid, Wet LB 1964 jaarlijks moet worden toegepast. Deze marktrente is het rekenkundig gemiddelde van de U-rendementen over de maanden van het voorafgaande kalenderjaar, zoals deze maandelijks zijn gepubliceerd door het Centrum voor Verzekeringsstatistiek van het Verbond van Verzekeraars. Met de aanpassingen van genoemd artikel 12.3a wordt vastgelegd wat de op deze wijze berekende marktrente voor 2023 is die op de aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting dient te worden toegepast.

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1.1. van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001)

De verwijzing naar artikel 38n dient opgenomen te worden aangezien in artikel 3.12 URLB 2011 invulling wordt gegeven aan de delegatiegrondslag die in dit artikel wordt opgenomen met ingang van 1 juli 2023.

Artikel IV, onderdeel B (artikel 3.12 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Artikel 3.12 URLB 2011 geeft regels met betrekking tot de waardering van aanspraken. De hoofdregel is dat de waarde van een aanspraak wordt gesteld op de bedragen die bij een derde worden gestort — of, voor zover geen stortingen worden verricht, zouden moeten worden gestort — teneinde de aanspraak te dekken. In afwijking van deze hoofdregel wordt op grond van de delegatiegrondslag van artikel 38n Wet LB 1964 met ingang van 1 juli 2023 in artikel 3.12, tweede lid, URLB 2011 bepaald tegen welke afkoopvoet de waarde van het afgekochte deel van de aanspraak op een zogenoemd bevroren pensioen in eigen beheer, dat is afgekocht met overeenkomstige toepassing van artikel 69a van de Pensioenwet, dient te worden bepaald. Deze in artikel 3.12, tweede lid, URLB 2001 gegeven afkoopvoeten worden jaarlijks herzien en worden gebaseerd op het gemiddelde van het u-rendement van oktober van het voorafgaande jaar en het u-rendement van oktober van het daaraan voorafgaande jaar, een recente sekseneutrale overlevingstafel, geen kostenopslag en een vaste indexatie van 2% indien indexatie is toegezegd. Voor een op het beschikbare-premiestelsel gebaseerd ouderdomspensioen als bedoeld in artikel 18a, derde lid, Wet LB 1964 zoals dat artikel luidde op 31 december 2022, waarbij de hoogte van de uitkering niet reeds van tevoren vaststaat omdat bijvoorbeeld de premie niet direct is omgezet in een uitkering, dient eerst de hoogte van de uitkering van het ouderdomspensioen te worden vastgesteld. Na de vaststelling van de hoogte van de uitkering van het ouderdomspensioen kan vervolgens de waarde van het afgekochte deel van de aanspraak en daarmee de hoogte van de afkoopsom worden bepaald met de in artikel 3.12, tweede lid, URLB 2011 gegeven afkoopvoeten. Artikel 3.12, tweede lid, URLB 2011 treedt tegelijkertijd in werking met het onderdeel bedrag ineens uit de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen en de Wet herziening bedrag ineens. De inwerkingtreding hiervan is voorzien per 1 juli 2023.

Artikel V

Artikel V (artikel 5 van de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990)

De wijziging van artikel 5, vierde en vijfde lid, RLPT 1990 ziet op een aanpassing van de percentages die moeten worden gehanteerd bij de definitieve berekening van de over bijstandsuitkeringen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen. Met deze wijziging worden de genoemde percentages aangepast aan de percentages voor de loonbelasting, de premie voor de volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet die met ingang van 1 januari 2023 van toepassing zijn voor het loon dat wordt belast in de eerste tariefschijf.

Artikel VI

Artikel VI (artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte)

Artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte regelt welke gegevens een inhoudingsplichtige moet verstrekken in het kader van de loonaangifte. Met ingang van 1 januari 2023 wordt een aantal wijzigingen in het Besluit SUWI doorgevoerd dat leidt tot een aantal wijzigingen in de gegevens die in het kader van de loonaangifte moeten worden verstrekt.

Allereerst wordt de rubriek "reden einde arbeidsovereenkomst" vervangen door "reden einde arbeidsverhouding". Deze rubriek ziet op arbeidsovereenkomsten, omdat die van belang zijn voor de premiedifferentiatie Werkloosheidswet (WW) en voor de beoordeling van de rechtmatigheid van WW-claims. De beoordeling van WW-claims kan echter ook betrekking hebben op publiekrechtelijke aanstellingen. Deze publiekrechtelijke aanstellingen zijn van toepassing op een deel van de overheidsorganisaties zoals Defensie en de Nationale Politie. Daarbij is ook van belang dat overheidswerkgevers van rechtswege eigenrisicodragers zijn voor de WW. Zij hebben daarom een specifiek belang bij rechtmatige toekenning van WW-uitkeringen. Hoewel ook deze arbeidsverhoudingen binnen het domein van deze rubriek vallen, sluit de naam van de rubriek hier niet op aan. Daarom wordt de naam van deze rubriek gewijzigd.

Tevens worden de rubrieken "aanwas in het cumulatieve premieloon Whk" en "totaal aanwas in het cumulatieve premieloon Whk" toegevoegd. Het toevoegen van deze rubrieken zorgt ervoor dat de werkgever het juiste premiebedrag Werkhervattingskas (Whk) afdraagt. Het UWV berekent voor (middel)grote werkgevers jaarlijks het premiepercentage dat de werkgever het volgende jaar verschuldigd is voor de gedifferentieerde premie Whk. Dat premiepercentage wordt voor de werkgevers die publiek zijn verzekerd onder andere berekend op basis van het collectieve premieloon Whk. Ook de grootte van de werkgevers wordt bepaald op basis van het collectieve premieloon Whk. De Belastingdienst deelt werkgevers jaarlijks mee welk premiepercentage Whk ze het komende jaar over het loon zijn verschuldigd. Het collectieve premieloon Whk wordt echter niet via de aangifte loonheffingen aangegeven. Het UWV maakt daarom gebruik van ofwel het collectieve premieloon Algemeen Werkloosheidsfonds (AWf) ofwel het uitvoeringsfonds voor de overheid (Ufo). Op het moment dat een overheidswerknemer een uitkering ontvangt van zijn overheidswerkgever is sprake van een werkgeversbetaling. In bepaalde situaties moet de overheidswerkgever hierover wel de gedifferentieerde premie Whk, maar geen AWf- of Ufo-premie

afdragen. In die gevallen beschikt het UWV niet over het juiste collectieve premieloon en kan het UWV daardoor mogelijk niet het juiste individuele premiepercentage Whk voor die werkgever vaststellen. Daarom is het van belang dat deze rubrieken in de polisadministratie worden opgenomen.

Tot slot worden de rubrieken "aanwas in het cumulatieve premieloon AWF-uitkering", "totaal aanwas in het cumulatieve premieloon AWF-uitkering", "premie AWF-uitkering" en "totaal premie AWF-uitkering" toegevoegd. Om het voor het UWV en de Belastingdienst mogelijk te maken de juistheid van de afgedragen gedifferentieerde AWF-premie te kunnen vaststellen, worden rubrieken toegevoegd om de premies en premielonen die voortvloeien uit uitkeringen afzonderlijk aan te geven. Het premiepercentage dat geldt voor een uitkering kan namelijk afwijken van het premiepercentage dat geldt voor het loon. Om deze reden is per 2022 al geregeld dat de premies en premielonen voor de gedifferentieerde premie Aof (Arbeidsongeschiktheidsfonds) die voortvloeien uit uitkeringen afzonderlijk worden aangegeven. Deze systematiek wordt nu doorgetrokken naar de AWF-premie.

Artikel VII

Artikel VII (artikel 3 van de Uitvoeringsbeschikking dividendbelasting 1965)

In de FVW 2023 worden vergoedingen voor kapitaalverstrekkingen als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel c, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969) onder de reikwijdte van de Wet op de dividendbelasting 1965 (Wet DB 1965) gebracht, onder meer door deze toe te voegen aan artikel 1 Wet DB 1965. Daardoor worden vergoedingen voor kapitaalverstrekkingen door oprichters, aandeelhouders, leden, deelnemers of deeltgerechtigden als zodanig aan dividendbelasting onderworpen. Met de in de onderhavige regeling opgenomen wijziging wordt artikel 3 Uitvoeringsbeschikking DB 1965 daarmee in lijn gebracht.

Artikel VIII

Artikel VIII en artikel IX (artikel 5 van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting en overgangsbepaling)

Artikel 5 Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting (UR S&E) bevat de nadere uitwerking van de vrijstelling eigen woning (EW). Als gevolg van de in het Belastingplan 2023 opgenomen aanpassingen in artikel 33a SW 1956 vinden enkele technische wijzigingen in artikel 5, eerste lid, UR S&E plaats. Met het vervallen van artikel 33a, tweede lid, SW 1956 per 1 januari 2023 dat voorzag in de mogelijkheid om schenkingen EW over drie opeenvolgende kalenderjaren te spreiden, ontbreekt de basis voor artikel 5, derde lid, UR S&E en kan dat derde lid vervallen. Wel leidt artikel III van het Belastingplan 2023 ertoe dat (in artikel IX van de onderhavige wijzigingsregeling) ook voor artikel 5 UR S&E een overgangsbepaling wordt opgenomen. Deze overgangsbepaling regelt dat artikel 5 UR S&E zoals dat luidde tot en met 31 december 2022 nog van toepassing is op een uiterlijk in 2023 gedane schenking EW waarvoor een beroep op de vrijstelling EW in de aangifte van 2021 of 2022 is gedaan.

Artikel IX

Artikel X

Artikel X (artikel 4c van de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994)

Artikel 4c, eerste en tweede lid, UR MRB 1994 is gewijzigd opdat het voor vrachtauto's mogelijk is om de motorrijtuigenbelasting te betalen per automatische maandincasso. De wijziging treedt in werking op het moment dat de wettelijke grondslag hiervoor in werking treedt. Dat betreft het moment dat artikel V, onderdeel A, van de Wet van 14 december 2006 houdende wijziging van enkele belastingwetten ter vermindering van administratieve lasten (Stb. 2006, 681) in werking treedt. Dat gebeurt naar verwachting in de eerste helft van het jaar 2023.

Artikel XI

Artikel XI (artikel 11:9 van de Algemene douaneregeling)

In artikel 11:9 Adr wordt het wegvoeren van bij de douane aangebrachte goederen die niet door de inspecteur zijn vrijgegeven overeenkomstig artikel 194 en artikel 195 DWU strafbaar gesteld. Deze strafbaarstelling strekt ertoe de douane een versterkte mogelijkheid te geven om aan de hand van de aangifte te bepalen of overgegaan moet worden tot een fysieke controle en deze controle daadwerkelijk uit te voeren voordat de goederen worden weggevoerd.

Artikel XII

Artikel XII, onderdeel A (artikel 35 van de Uitvoeringsregeling accijns)

Artikel 35 URA regelt de uiterlijke termijn waarbinnen een verzoek om teruggaaf van accijns moet worden gedaan. De teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn gebracht binnen een AGP die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen in de zin van artikel 71, eerste lid, onderdeel d, WA, moet vanaf 1 januari 2023 worden gedaan via een verzoek om teruggaaf. Artikel 35 URA wordt daarom uitgebreid met de situatie van artikel 71, eerste lid, onderdeel d, WA.

Artikel XII, onderdeel B (artikel 36 van de Uitvoeringsregeling accijns)

Artikel 36 URA regelt de situaties waarbij tabaksproducten niet hoeven te zijn voorzien van accijnszegels in afwijking van artikel 73, eerste lid, WA. In de artikelen 66a, eerste lid, en 66b, eerste lid, WA, zijn twee situaties opgenomen waarbij accijnsgoederen zoals tabaksproducten zijn vrijgesteld van accijns ter zake van de uitslag tot verbruik. Ook in de situaties van de artikelen 66a, eerste lid, en 66b, eerste en tweede lid, WA, hoeven de tabaksproducten niet te zijn voorzien van accijnszegels. Artikel 36 URA wordt aangevuld met deze situaties.

Artikel XII, onderdeel C (artikel 56b van de Uitvoeringsregeling accijns)

Artikel 56b, eerste lid, URA bevat de gegevens die moeten worden vermeld in het verzoek om teruggaaf van accijns voor minerale oliën die op het moment van ingaan van een verlaging van accijns voorhanden zijn in een opslagplaats. In onderdeel a is geregeld dat de 'aangever' bepaalde

gegevens in het verzoek moet vermelden. Omdat in een dergelijke situatie sprake is van een verzoek om teruggaaf, wordt 'aangever' vervangen door "verzoeker".

Artikel XIII

Artikelen XIII en XVII (Artikel 44, derde lid, van de Uitvoeringsregeling accijns)

Artikel 44 URA regelt de vormgeving en verplichte opdruk van accijnszegels die moeten worden aangebracht op de verpakking van tabaksproducten. In verband met de verhoging van de accijns op tabaksproducten ingevolge artikel PM van het Belastingplan 2023 met ingang van 1 april 2023 en 1 april 2024 moeten met ingang van die data op de accijnszegels nieuwe tariefcodes worden vermeld. Dit wordt bewerkstelligd met de onderhavige wijziging van artikel 44 URA.

Artikel XIV

Artikel XIV, XV en XVI (artikel 13, eerste en tweede lid, van de Uitvoeringsregeling accijns en het overgangsrecht)

Artikel 13 URA regelt de herkenningmiddelen die overeenkomstig artikel 20, tweede lid, UBA moeten worden toegevoegd aan minerale oliën waarvoor op grond van artikel 66 WA vrijstelling van accijns wordt verleend. Het huidige herkenningmiddel Solvent Yellow 124 wordt op grond van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/197 vervangen door ACCUTRACE™ PLUS. Het voorgeschreven gehalte aan merkstof van ACCUTRACE™ PLUS bedraagt ten minste 12,5 mg en niet meer dan 18,75 mg per liter energieproduct. ACCUTRACE™ PLUS bevat de merkstof butoxybenzeen. Na toevoeging van ACCUTRACE™ PLUS bedraagt het gehalte aan merkstof ten minste 9,5 mg butoxybenzeen en niet meer dan 14,25 mg butoxybenzeen per liter energieproduct. Artikel 13 URA wordt zo gewijzigd dat per 1 juli 2023 beide herkenningmiddelen mogen worden gebruikt en per 18 januari 2024 uitsluitend nog het nieuwe herkenningmiddel ACCUTRACE™ PLUS.

Het gebruik van twee herkenningmiddelen gedurende de periode van 1 juli 2023 tot 18 januari 2024 heeft tot gevolg dat er vermenging ontstaat van brandstoffen die hetzij zijn voorzien van Solvent Yellow 124 hetzij van ACCUTRACE™ PLUS. Het is daarbij zeer waarschijnlijk dat door deze menging voorraden ontstaan die van beide herkenningmiddelen zijn voorzien maar waarbij beide middelen niet in de voorgeschreven hoeveelheden aanwezig zijn. Tot het einde van de overgangperiode – 18 januari 2024 – worden gasolie en halfzware olie die worden ingevoerd of uitgeslagen uit de AGP geacht te zijn voorzien van herkenningmiddelen overeenkomstig artikel 1a, derde lid, WA, indien in de brandstof een mengsel van Solvent Yellow 124 en ACCUTRACE™ PLUS wordt aangetroffen waarbij beide stoffen naar rato aanwezig zijn (zie artikel XV). Ter illustratie: per 1000 liter dient voor elke gram Solvent Yellow 124 minder dan de voorgeschreven hoeveelheid, ten minste 2,1 g ACCUTRACE™ PLUS (1,6 g butoxybenzeen) aanwezig te zijn. Dienovereenkomstig dient per 1 000 liter voor elke gram ACCUTRACE™ PLUS (0,8 g butoxybenzeen) beneden de voorgeschreven hoeveelheid ten minste 0,5 g Solvent Yellow 124 aanwezig te zijn.

Artikel XV

Artikel XVI

Artikel XVII

Artikel XVIII

Artikel XVIII, onderdeel A (artikel 9 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

De uitkeringen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten worden in een nieuw subonderdeel 19° toegevoegd aan de opsomming van eenmalige uitkeringen in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, UR Awir waarvoor geldt dat de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2001, op verzoek met die uitkeringen wordt verminderd voor de toepassing van de vermogenstoetsen voor de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. Als gevolg hiervan wordt in het tweede lid van dat artikel 9 de opsomming ook uitgebreid met genoemd subonderdeel 19°. De vermogenstoename door het ontvangen van uitkeringen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten wordt uitgezonderd van de vermogenstoets in de eerste drie berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting verkregen werd. Dit wordt geregeld in het nieuwe derde lid van artikel 9 UR Awir. In, artikel 9, vierde lid, UR Awir, is geregeld dat een verzoek dat met betrekking tot een berekeningsjaar wordt gedaan, wordt geacht mede te zijn gedaan voor de volgende berekeningsjaren.

Artikel XVIII, onderdeel B (artikel 9bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

De in artikel XVIII, onderdeel A, opgenomen vernummering van leden in artikel 9 UR Awir leidt ertoe dat in artikel 9bis, tweede lid, UR Awir de verwijzing naar artikel 9, derde lid, UR Awir wordt gewijzigd in een verwijzing naar het vierde lid van dat artikel.

Artikel XIX

Artikel XIX, onderdeel A (artikel 21c van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

In artikel 21c, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 (UR AWR 1994) is geregeld wanneer het verzoek om teruggaaf van dividendbelasting, bedoeld in artikel 10a Wet DB 1965, moet worden gedaan. Voor lichamen geldt onder de huidige regeling een termijn van drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de opbrengst ter beschikking is gesteld.

In de FVW 2023 wordt de in artikel 10a Wet DB 1965 gebruikte terminologie van "kalenderjaar" voor lichamen in overeenstemming gebracht met de term "boekjaar" die in de Wet Vpb 1969 wordt gebruikt. Hierdoor sluit het tijdvak dat voor de toepassing van artikel 10a Wet DB 1965 wordt gebruikt als referentiejaar aan bij het tijdvak waarover voor de vennootschapsbelasting in Nederland gevestigde belastingplichtige lichamen worden belast. Met de in de onderhavige

regeling opgenomen wijziging wordt geregeld dat het hiervoor genoemde verzoek om teruggaaf door lichamen moet worden gedaan binnen drie jaren na afloop van het boekjaar waarin de opbrengst ter beschikking is gesteld. Daarmee wordt artikel 21c, tweede lid, UR AWR 1994 in lijn gebracht met de genoemde wijziging van artikel 10a Wet DB 1965. In de memorie van toelichting bij de FVW 2023 is deze wijziging daarom al aangekondigd.

Artikel XIX, onderdeel B (artikel 31bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

In artikel 31bis UR AWR is bepaald dat voor de toepassing van artikel 30ia, vierde lid, onderdeel a, AWR het te betalen bedrag aan belasting geacht wordt reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen, in (vooralsnog) twee situaties. Als blijkt dat meer situaties zich lenen voor opname in het genoemde artikel, worden deze situaties aan de ministeriële regeling toegevoegd.

In artikel 31bis, aanhef en onderdeel a, UR AWR 1994 is de situatie aangewezen waarin de toepassing van artikel 2.17, derde lid, Wet IB 2001 voor de ene partner leidt tot een teruggaaf van inkomstenbelasting en voor de andere partner tot een daarmee samenhangende aanslag met een te betalen bedrag aan belasting waarover belastingrente in rekening wordt gebracht, terwijl het te betalen bedrag aan belasting of een gedeelte daarvan tot het moment van teruggaaf aan een van de partners geacht kan worden reeds te zijn geheven. Dit doet zich voor in het volgende voorbeeld:

Voorbeeld 1 (fiscale partners correctie IB)

X en Y zijn fiscale partner van elkaar. Partner X doet aangifte IB/PVV 2018 waarin het gezamenlijk inkomen van X en zijn partner is opgenomen. X en Y ontvangen met dagtekening 1 mei 2019 een voorlopige aanslag (VA) IB/PVV van € 1.000, zonder belastingrente. Vanwege een verandering van de onderling gekozen verhoudingen van gemeenschappelijke inkomensbestanddelen doet partner X een gewijzigde aangifte IB/PVV op 1 januari 2020. Partner Y doet op dezelfde dag aangifte IB/PVV over het jaar 2018. Voor partner X leidt de gewijzigde aangifte tot een teruggaaf van € 200 met dagtekening van 1 februari 2020, zonder de vergoeding van belastingrente (want tijdig opgelegd door de inspecteur). Voor partner Y leidt de gewijzigde aangifte tot een definitief te betalen bedrag aan belasting IB/PVV 2018 van € 700 met dagtekening van 1 april 2020 en een betalingstermijn die eindigt op 12 mei 2020. Over dit bedrag wordt belastingrente in rekening gebracht van 1 juli 2019 tot en met 12 mei 2020²¹ (10,4 maanden), terwijl € 500 (€ 700 - € 200) van het te betalen bedrag aan belasting tot het moment van teruggaaf aan partner X geacht kan worden reeds te zijn geheven (van 1 mei 2019 tot 1 februari 2020 = 9 maanden). Op basis van artikel 31bis, aanhef en onderdeel a, UR AWR 1994 wordt het in totaal verschuldigde bedrag aan belastingrente door partner Y ($€ 700 \times 4\% \times 10,4 \text{ maanden}^{22} = € 24,26$ verminderd met $(€ 500 \times 4\% \times 9 \text{ maanden}^{23} = € 15$).

In artikel 31bis, aanhef en onderdeel b, UR AWR 1994 is de situatie aangewezen waarin een wijziging plaatsvindt in de verdeling van een nalatenschap, waarbij een verkrijger een teruggaaf van erfbelasting ontvangt en een andere verkrijger een daarmee samenhangende

²¹ Zie artikel 30fc, eerste en tweede lid, AWR en artikel 9, eerste lid, IW 1990.

²² 312 dagen; dus vermenigvuldigd met $312/360 = 0,8666$.

²³ 270 dagen; dus vermenigvuldigd met $270/360 = 0,75$.

navorderingsaanslag met een te betalen bedrag aan belasting waarover belastingrente in rekening wordt gebracht, terwijl het te betalen bedrag aan belasting of een gedeelte daarvan tot het moment van teruggaaf aan een van de verkrijgers geacht kan worden reeds te zijn geheven. Dit doet zich voor in het volgende:

Voorbeeld 2 (erfgenamen)

Een alleenstaande vader van twee kinderen overlijdt op 1 juli 2019. De twee kinderen, broer en zus, verkrijgen krachtens erfrecht vermogensbestanddelen, waaronder ondernemingsvermogen. Iedere erfgenaam heeft recht op de helft van de waarde van de totale nalatenschap. Op verzoek van de beide erfgenamen wordt op 1 september 2019 aan ieder van hen een VA opgelegd met elk een te betalen bedrag aan erfbelasting van € 500.000 (in totaal € 1.000.000). Bij de definitieve aanslagen die met dagtekening 1 januari 2021 zijn opgelegd, is het (van erfbelasting vrijgestelde) ondernemingsvermogen voor 100% aan zus toebedeeld. Als gevolg van deze wijziging in de verdeling ontvangt zus op genoemde datum een belastingteruggaaf van € 500.000 (zonder vergoeding van belastingrente). Broer moet bij de definitieve aanslag erfbelasting, met een betalingstermijn die eindigt op 11 februari 2021, nog € 500.000 erfbelasting bijbetalen. Over dit bedrag wordt belastingrente in rekening gebracht over de periode 1 maart 2020 tot en met 11 februari 2021²⁴ (11,4 maanden), terwijl broer en zus samen het bedrag van € 1.000.000 reeds op 1 september 2019 hadden voldaan. Op basis van artikel 31bis, aanhef en onderdeel c, UR AWR 1994 wordt het in totaal verschuldigde bedrag aan belastingrente verminderd voor alle dagen waarover belastingrente is verschuldigd, met uitzondering van de betalingstermijn. Dit betekent dat broer over het bedrag van € 500.000 alleen gedurende de betalingstermijn (6 weken²⁵) belastingrente is verschuldigd, wat uitkomt op $(€ 500.000 \times 4\% \times 6 \text{ weken}^{26} =) € 227,60$.

Artikel XIX, onderdeel C en Artikel XX (artikel 42a van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 en overgangsrecht)

Op grond van artikel 42a, eerste lid, UR AWR 1994, geldt een nihil tarief voor de realisatie van de vrijstelling van omzetbelasting ten aanzien van de levering van goederen voor persoonlijk gebruik door personeel van buitenlandse NAVO-strijdkrachten of door gezinsleden van dat personeel. JFC Brunssum en de Douane hebben middels een pilot geconstateerd dat een werkwijze van teruggaaf praktische voordelen oplevert voor zowel het personeel en de gezinsleden als voor de Douane. Deze pilot loopt van 1 juni 2021 tot en met 31 december 2022. Middels deze pilot is de mogelijkheid opengesteld om de vrijstelling van omzetbelasting te verlenen bij wijze van teruggaaf. Deze wijziging voorziet in de grondslag om de vrijstelling van omzetbelasting door middel van teruggaaf mogelijk te maken. De mogelijkheid tot toepassing van het nihil tarief wordt hierbij geschrapt. Het gevolg van deze wijziging is dat de werkwijze van teruggaaf dwingend wordt voorgeschreven en de realisatie via toepassing van het nihil tarief niet meer mogelijk is. Dat betekent in de praktijk dat ondernemers die de vergunning hadden goederen aan de doelgroep te leveren zonder btw te berekenen over de vergoeding dat voortaan wel moeten doen. Daardoor is ook een vergunning niet langer noodzakelijk en kan elke ondernemer de betreffende goederen met

²⁴ Zie artikel 30g, tweede lid, onderdeel a, AWR en artikel 9, eerste lid, IW 1990.

²⁵ Meer specifiek gaat het om de periode van 1 januari 2021 tot 11 januari 2021. Zie artikel 9, eerste lid, IW 1990.

²⁶ 41 dagen (zie artikel 31 UR AWR 1994), dus vermenigvuldigd met $41/360 = 0,1138$.

btw leveren. De vrijstellingsgenietende kan vervolgens, als is voldaan aan de voorwaarden, de in de door hem betaalde koopprijs begrepen btw terugvragen bij de Douane.

Deze wijziging treedt in werking met ingang van 1 januari 2023 en werkt terug tot en met 1 juni 2021 om zo recht te doen aan een wettelijke basis voor de genoemde pilot.

Tijdens de pilot is uiteraard de mogelijkheid voor nihiltarief opengebleven. Om te voorkomen dat door de terugwerkende kracht tot en met 1 juni 2021 de leveringen van goederen die zijn verricht in de periode van 1 juni 2021 tot en met 31 december 2022 ten onrechte het tarief van nihil is toegepast, is overgangsrecht gecreëerd voor goederen die vóór 1 januari 2023 zijn besteld én waarvan de factuurdatum vóór 1 januari 2023 is. Op deze wijze wordt recht gedaan aan beide wijze van realisatie van de vrijstelling, te weten leveringen met toepassing van het tarief van nihil en de leveringen waarbij een verzoek om teruggaaf kon worden ingediend. Dit overgangsrecht heeft zijn weerslag gekregen in artikel XX.

Bij de invoering van artikel 42a UR AWR 1994 is aangegeven dat het in het tweede lid, onderdeel b, van dat artikel opgenomen drempelbedrag periodiek zal worden verhoogd als de prijsontwikkeling daartoe aanleiding geeft. Van deze mogelijkheid door middel van de wijziging bij artikel XIX, onderdeel C, onder 2, gebruikgemaakt.

Artikel XIX, onderdeel D (artikel 42p van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Op grond van artikel 42 UR AWR 1994 kunnen buitenlandse NAVO-strijdkrachten vrij van omzetbelasting, van accijns en van verbruiksbelasting van alcoholvrijedranken goederen kopen indien die goederen bestemd zijn voor uitsluitend gebruik door die strijdkrachten, het personeel van die strijdkrachten of de gezinsleden van dat personeel. De AFNORTH International School heeft het karakter van een bijzondere school voor kinderen van personeel van buitenlandse NAVO-strijdkrachten en maakt als zodanig onderdeel uit van de NAVO-strijdkrachten, waardoor de AFNORTH International School een beroep kan doen op onder andere de vrijstelling van artikel 42 UR AWR 1994.

Per 1 januari 2022 is ten behoeve van de AFNORTH International School in artikel 42p van de UR AWR 1994 formeel de in 1993 gedane toezegging vastgelegd dat de vrijstelling van toepassing blijft indien in overwegende mate slechts kinderen (uit het gezin) van personeel van buitenlandse NAVO-strijdkrachten (NAVO-kinderen) worden toegelaten. Dit betekent dat de AFNORTH International School ondanks toelating van een zeer beperkt aantal niet-NAVO-kinderen het recht behoudt op toepassing van de vrijstelling van artikel 42 UR AWR 1994. Een zeer beperkt aantal is in dezen maximaal 5 procent van het totaal aantal kinderen op de school.

Met de wijziging van de UR AWR 1994 per 1 januari 2022 is niet expliciet in artikel 42p UR AWR 1994 opgenomen dat het eerste lid van dit artikel ook ziet op de vrijstelling van accijns van minerale oliën en verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken bedoeld in artikel 42 UR AWR 1994. Met deze aanpassing wordt expliciet vastgelegd dat de AFNORTH International School op basis van artikel 42p, eerste lid, UR AWR 1994 ook een beroep kan doen op de vrijstelling van accijns en verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken zoals opgenomen in artikel 42 UR AWR 1994. Deze wijziging betreft de vastlegging van de reeds bestaande praktijk. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd ten opzichte van het al langer gehanteerde beleid op dit punt.

Artikel XX

Artikel XXI

Artikel XXI (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

In artikel 3, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling belastingdienst 2003 wordt Belastingdienst/Douane vervangen door Douane. Hiermee wordt de in het algemeen deel van de toelichting genoemde ontvlechting nader tot uitdrukking gebracht.

Artikel XXII

Artikel XXII, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Sinds de inwerkingtreding van de Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdachtgeversaansprakelijkheid 2004 (UR Ikoa 2004) op 1 januari 2004 zijn de nadere regels die kunnen worden gesteld op grond van artikel 35 IW 1990 niet langer opgenomen in de URIW 1990 maar in de UR Ikoa 2004. Hierdoor kan de verwijzing naar artikel 35 IW 1990 in artikel 1, eerste lid, URIW 1990 komen te vervallen. Voorts kan in artikel 1, tweede lid, URIW 1990 het woord "hierna" vervallen. De wijziging is van redactionele aard.

Door het opnemen van hoofdstuk 1F in artikel 1b, tweede lid, URIW 1990 wordt bewerkstelligd dat een verzoek om renteloos uitstel van betaling op grond van een artikel uit het bij deze regeling in te voegen hoofdstuk 1F in de URIW 1990 geschiedt bij een voor bezwaar vatbare beschikking. Hierdoor is tegen de beslissing van de ontvanger op een verzoek om renteloos uitstel van betaling op grond van een artikel uit hoofdstuk 1F bezwaar en beroep mogelijk.

Op grond van artikel 1b, derde lid, URIW 1990 wordt een verleend uitstel van betaling beëindigd, indien het bedrag van de belastingaanslag waarvoor uitstel van betaling is verleend wordt gewijzigd. Per abuis is in deze bepaling artikel 6da URIW 1990 niet opgenomen. Artikel 6da URIW 1990 is sinds 1 januari 2019 opgenomen in de URIW 1990. Artikel 6da URIW 1990 stelt regels met betrekking tot uitstel van betaling in verband met een exitheffing in de sfeer van de vennootschapsbelasting. Aanvankelijk waren deze regels opgenomen in artikel 6d URIW 1990. Deze bepaling stelt regels ten aanzien van het uitstel van betaling in verband met een exitheffing in de sfeer van de inkomstenbelasting. Ingevolge de Wet implementatie eerste EU-richtlijn antibelastingontwijking zijn de wettelijke regels voor uitstel van betaling voor de exitheffing in de inkomstenbelasting en in de vennootschapsbelasting vanaf 1 januari 2019 niet langer hetzelfde waardoor de regels niet langer in één wettelijke bepaling konden worden opgenomen. Per 1 januari 2019 is artikel 25b IW 1990 de wettelijke grondslag voor het kunnen verlenen van uitstel van betaling voor de exitheffing in de vennootschapsbelasting. In het per 1 januari 2019 geïntroduceerde artikel 6da URIW 1990 worden nadere regels gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de exitheffing in de vennootschapsbelasting. Abusievelijk is bij de introductie van artikel 6da URIW geen verwijzing in artikel 1b, derde lid, van de URIW 1990 opgenomen. Deze omissie wordt met deze wijziging hersteld.

Artikel XXII, onderdeel C (Artikel 1cbis.2 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Hoofdstuk IA, afdeling 1a, URIW 1990 bevat de uitvoeringsregels die gelden voor de betalingsvordering. Een betalingsvordering is een vordering op grond van artikel 19 IW 1990 die de ontvanger doet onder een derde die een betaaldienstverlener is. Artikel 1cbis.2, eerste lid, URIW 1990 geeft regels met betrekking tot het vrij te laten bedrag van de beschikbare tegoeden van de belastingschuldige waarmee de ontvanger bij de toepassing van de betalingsvordering rekening moet houden. Deze bedragen gelden voor de betalingsvorderingen die worden gedaan in verband met de belastingaanslagen van een natuurlijk persoon en strekken ertoe te waarborgen dat de betreffende belastingschuldige voldoende geld overhoudt op zijn bankrekening om te kunnen voorzien in zijn kosten van bestaan.

De wijziging van artikel 1cbis.2, tweede lid, URIW 1990 regelt dat het bedrag bedoeld in artikel 1cbis.2, eerste lid, onderdeel c, URIW 1990 voor de helft wordt vrijgelaten bij een belastingschuldige, zijnde een natuurlijk persoon, van wie geen adresgegevens in de basisregistratie personen bekend zijn en die geen vaste woon- of verblijfplaats buiten Nederland heeft. Omdat van deze groep belastingschuldigen geen adresgegevens beschikbaar zijn, kan door de ontvanger niet worden vastgesteld welke van de vier leefsituaties, genoemd in artikel 1cbis.2, eerste lid, URIW 1990 van toepassing is. Automatisch zal er daarom door de ontvanger van worden uitgegaan dat er sprake is van een leefsituatie als genoemd in artikel 1cbis.2, eerste lid, onderdeel c, URIW 1990 zijnde een gehuwde als bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet zonder kinderen als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel e, van de Participatiewet. Deze belastingschuldigen hebben echter wel de mogelijkheid om voor een andere leefsituatie of overeenkomstige toepassing van de bedragen, bedoeld in het eerste lid, in aanmerking te komen. Deze mogelijkheid geldt ook voor belastingschuldigen die in het buitenland een vaste woon- of verblijfplaats hebben. Om in aanmerking te komen voor een andere leefsituatie of overeenkomstige toepassing van de genoemde bedragen in het eerste lid moet een verzoek bij de ontvanger worden ingediend. In het verzoek moeten de gegevens worden verstrekt waardoor de ontvanger de toepasselijke leefsituatie en het vrij te laten bedrag kan vaststellen.

Met de wijziging van artikel 1cbis.2, tweede lid, URIW 1990 wordt aansluiting gezocht bij de wijzigingen van de Rv die het gevolg zijn van de Verzamelwet Justitie en Veiligheid 2022. In de Verzamelwet Justitie en Veiligheid 2022 wordt de vergelijkbare regeling over het beslagvrije bedrag in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zodanig aangepast dat de helft van het beslagvrije bedrag ook geldt voor personen van wie geen adresgegevens in de basisregistratie personen bekend zijn en die geen vaste woon- of verblijfplaats buiten Nederland hebben, zonder dat hier een verzoek om hoeft te worden gedaan.

Artikel XXII, onderdeel D (hoofdstuk 1F van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In de URIW 1990 wordt hoofdstuk 1F ingevoegd. Artikel 25, eenentwintigste lid, IW 1990 schrijft ingevolge de Fiscale verzamelwet 2023 met ingang van 1 januari 2023 voor dat bij ministeriële regeling wordt vastgesteld in welke schrijnende gevallen en onder welke voorwaarden renteloos uitstel van betaling kan worden verleend. Dit wordt in het nieuwe hoofdstuk 1F URIW 1990 opgenomen.

Met artikel 6g URIW 1990 wordt bewerkstelligd dat er renteloos uitstel van betaling kan worden verleend voor een belastingaanslag erfbelasting waarbij de betaling binnen de wettelijke termijn leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Voorts wordt in het genoemde artikel

opgenomen dat ook renteloos uitstel van betaling kan worden verleend voor een belastingaanslag, anders dan de hiervoor bedoelde belastingaanslag erfbelasting, voor zover de eerstgenoemde belastingaanslag tot de nalatenschap van een natuurlijk persoon behoort en betaling binnen de wettelijke termijn door de erfgenaam leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Om in aanmerking te komen voor renteloos uitstel van betaling dient de belastingschuldige dan wel erfgenaam hiertoe een schriftelijk verzoek in te dienen. Bij dat schriftelijk verzoek dient de belastingschuldige dan wel erfgenaam gegevens te verstrekken waaruit blijkt dat betaling van de belastingaanslag binnen de wettelijke termijn leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. In beginsel zal de ontvanger bij het verlenen van renteloos uitstel van betaling eisen dat de belastingschuldige dan wel erfgenaam voldoende zekerheid stelt. Indien het stellen van zekerheid onevenredige gevolgen met zich zou brengen die niet in verhouding staan tot het met het stellen van zekerheid beoogde doel, dan heeft de ontvanger de mogelijkheid om af te zien van de eis dat er zekerheid wordt gesteld.

Artikel XXII, onderdeel E (artikel 12 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 12, tweede lid, URIW 1990 is bepaald dat een beperkt aantal vermogensbestanddelen niet wordt beschouwd als een bezitting en daardoor niet wordt meegeteld bij het bepalen van het vermogen van de belastingschuldige in het kader van een verzoek om kwijtschelding. Zo wordt een inboedel of een auto niet als bezitting aangemerkt wanneer deze een waarde heeft van minder dan € 2.269. Ook is in dit lid opgenomen dat een bedrag van € 2.269 aan financiële middelen per persoon, voor personen die op 31 december 1999 de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, niet wordt beschouwd als een bezitting. Het bedrag van € 2.269 stamt uit het jaar 2000 en is gebaseerd op het bedrag van fl. 5.000. Het bedrag is sinds 2000 niet meer geïndexeerd. Met deze wijziging wordt beoogd de bedragen te actualiseren.

Voor de inboedel wordt niet langer een geldbedrag opgenomen. Een inboedel wordt na deze wijziging alleen niet als een bezitting in aanmerking genomen wanneer deze niet bovenmatig is. Dit is in overeenstemming met het beslagverbod op roerende zaken na de modernisering in 2020 via de herziening van het beslag- en executierecht. Bovenmatigheid ziet in dit kader op zaken die niet nodig zijn voor het voeren van een gewone, eenvoudige huishouding. Bovenmatigheid kan zien op zowel de waarde van een aantal zaken, als op de waarde van een enkele zaak. Bij de beoordeling moet acht worden geslagen op de omstandigheden van het specifieke geval. Een bovenmatige inboedel wordt dus wél beschouwd als een bezitting en speelt een rol bij de beoordeling of de belastingschuldige in aanmerking komt voor kwijtschelding.

Voor de waarde die een auto maximaal mag bedragen en het bedrag aan financiële middelen dat personen die op 31 december 1999 de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt mogen bezitten wordt bij de beoordeling of sprake is van een in aanmerking te nemen bezitting wél een geldbedrag opgenomen. Voor deze groep wordt het bedrag van € 2.269 geïndexeerd. Rekening houdend met de ontwikkeling van de consumentenprijzen staat het bedrag nu gelijk aan circa € 3.350. Derhalve worden de bedragen van € 2.269 die genoemd zijn in artikel 12, tweede lid, onderdelen c en f, URIW 1990 gewijzigd in € 3.350.

Artikel XXII, onderdeel F (artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 15 URIW regelt de uitgaven die in acht mogen worden genomen bij het bepalen van de betalingscapaciteit van de belastingschuldige. Uit artikel 15, eerste lid, onderdeel c, URIW volgt dat premies voor de ziektekostenverzekering worden aangemerkt als uitgaven. In dit onderdeel is een verwijzing opgenomen naar artikel 475d, eerste, tweede en vierde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Deze verwijzing is niet meer correct als gevolg van de inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet en wordt met deze wijziging gecorrigeerd.

Voorts is in artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 het bedrag opgenomen dat bij de vaststelling van de betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11 URIW 1990, in aanmerking mag worden genomen als uitgave voor het houden van kostgangers. Met de wijziging van artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 wordt dit bedrag per 1 januari 2023 geactualiseerd.

Artikel XXII, onderdeel G (artikel 16 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Met de wijziging van artikel 16, derde lid, URIW 1990 worden enkele bedragen geactualiseerd. Op grond van artikel 26 IW 1990 kan kwijtschelding worden verleend aan de belastingschuldige die niet in staat is anders dan met buitengewoon bezwaar de belastingaanslag te betalen. Hiervan kan sprake zijn als de belastingschuldige over onvoldoende betalingscapaciteit beschikt. Ingevolge artikel 13 URIW 1990 wordt de betalingscapaciteit in dit kader berekend door de gemiddeld per maand te verwachten kosten van bestaan van de belastingschuldige in mindering te brengen op het gemiddeld per maand te verwachten netto-besteedbare inkomen. Artikel 16 URIW 1990 specificeert welke bedragen in aanmerking worden genomen als kosten van bestaan als bedoeld in artikel 13 URIW 1990. Artikel 16, derde lid, URIW 1990 bepaalt dat de in aanmerking te nemen kosten van bestaan worden verhoogd wanneer de belastingschuldige of zijn echtgenoot de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet (AOW), heeft bereikt. De bedragen waarmee de in aanmerking te nemen kosten van bestaan per persoon worden verhoogd worden jaarlijks met ingang van 1 januari geactualiseerd op basis van de mutatie per die datum van het bedrag per persoon dat is opgenomen in artikel 2, eerste lid, van het Besluit inkomensondersteuning AOW-ers.

Artikel XXII, onderdeel H (hoofdstuk II, afdeling 8, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Hoofdstuk II, afdeling 8, URIW 1990. Kwijtschelding van rijksbelastingen voor gedupeerde ouders in de kinderopvangtoeslagaffaire komt te vervallen. Het in deze afdeling opgenomen artikel 28abis URIW 1990 heeft door invoering van artikel 26a IW 1990 zijn belang verloren. Artikel 28abis URIW 1990 gaf de ontvanger de bevoegdheid om in het kader van de hersteloperatie kinderopvangtoeslag bij voor bezwaar vatbare beschikking kwijtschelding te verlenen aan de gedupeerde ouders. De grondslag hiervoor is ingevolge de Wet hersteloperatie toeslagen nu opgenomen in artikel 26a IW 1990. Op grond van artikel 26a IW 1990 kan de ontvanger bij voor bezwaar vatbare beschikking kwijtschelding verlenen van belastingschulden aan gedupeerde ouders in het kader van de kinderopvangtoeslagaffaire.

Artikel XXIII

Artikel XXIII, onderdeel A (artikel 13 van de Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004)

Aan artikel 13 UR Ikoa 2004 wordt een nieuw lid toegevoegd. Artikel 13 UR Ikoa 2004 bestaat thans niet uit leden. Vanwege het toevoegen van een tweede lid aan artikel 13 UR Ikoa 2004 wordt de tekst van artikel 13 UR Ikoa 2004 zoals die luidt voor de wijziging vernummerd tot het eerste lid. Voorts wordt de tekst van artikel 13, eerste lid (nieuw), UR Ikoa 2004 aangepast, zodat die tekst beter aansluit op de overige artikelen van de UR Ikoa 2004. De wijzigingen in de tekst betreffen slechts technische wijzigingen. Er zijn geen inhoudelijke wijzigingen beoogd.

Met artikel 13, tweede lid (nieuw), UR Ikoa 2004 wordt bewerkstelligd dat g-rekeningovereenkomsten die voor 1 januari 2023 worden aangevraagd na inwerkingtreding van de gewijzigde bijlage nog kunnen worden afgesloten. Hiermee wordt voorkomen dat aanvragen waarvan de behandeling niet voor de vastgestelde inwerkingtredingsdatum van de gewijzigde bijlage door de drie betrokken partijen is verwerkt, niet kunnen worden afgerond.

Tijdens de overgangperiode van 1 januari 2023 tot en met 31 maart 2023 is het mogelijk om naast g-rekeningovereenkomsten met de laatste zes tekens van het loonheffingsnummer en van het omzetbelastingnummer (conform de wijziging van de bijlage), ook nog g-rekeningovereenkomsten met het volledige loonheffingsnummer en het volledige omzetbelastingnummer (conform de bijlage zoals deze luidde voor 1 januari 2023) af te sluiten. Vanaf 1 april 2023 is het alleen nog mogelijk om g-rekeningovereenkomsten aan te vragen en af te sluiten die zijn opgesteld conform de per 1 januari 2023 gewijzigde bijlage

Artikel XXIII, onderdeel B (artikel 13a van de Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004)

Met artikel 13a UR Ikoa 2004 wordt voorzien in een juridisch kader ten aanzien van het verwerken van het loonheffingsnummer en het omzetbelastingnummer die zijn opgenomen in bestaande g-rekeningovereenkomsten. Zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht worden g-rekeningovereenkomsten die voor 1 januari 2023 zijn aangevraagd en daarmee het volledige loonheffingsnummer en het volledige omzetbelastingnummer bevatten niet aangepast. Door het opnemen van een juridisch kader kan worden voorkomen dat het loonheffingsnummer en het omzetbelastingnummer, waarin het BSN is verwerkt, verder wordt verwerkt door de bank dan strikt noodzakelijk is. Uit artikel 13a UR Ikoa 2004 volgt dat banken het in bestaande g-rekeningovereenkomsten opgenomen loonheffingsnummer en omzetbelastingnummer, waarin het BSN is verwerkt, alleen mogen verwerken ter uitvoering en archivering van die g-rekeningovereenkomsten.

Artikel XXIII, onderdeel C (bijlage van de Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004)

Met deze wijziging van de UR Ikoa 2004 wordt de bij de regeling behorende bijlage ten aanzien van het gebruik van het loonheffingsnummer en het omzetbelastingnummer in een g-rekeningovereenkomst gewijzigd. Volgens de thans geldende bijlage dient een g-rekeningovereenkomst het volledige loonheffingsnummer en het volledige omzetbelastingnummer te bevatten. Na de wijziging van de bijlage worden alleen nog de laatste zes tekens van het loonheffingsnummer en van het omzetbelastingnummer opgenomen.

Artikel XXIV

Artikel XXIV (Artikel 22 van de Uitvoeringsregeling verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Artikel 22 URVAD regelt de uiterlijke termijn waarbinnen een verzoek om teruggaaf van verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken moet worden gedaan. De teruggaaf van verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken die zijn gebracht binnen een inrichting die voor dat soort goed als zodanig is aangewezen in de zin van artikel 33, eerste lid, onderdeel d, van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken (Wvad), moet vanaf 1 januari 2023 worden gedaan via een verzoek om teruggaaf. Artikel 22 URVAD wordt daarom uitgebreid met de situatie van artikel 33, eerste lid, onderdeel d, Wvad.

Artikel XXV

Artikel XXV, onderdeel A (bijlage I van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Op grond van artikel 4.4, onderdeel i, van de Belastingwet BES is er een mogelijkheid om een vrijstelling van de in Caribisch Nederland geldende vastgoedbelasting te verlenen voor onroerende zaken, niet zijnde zelfstandige woningen, voor zover het genot daarvan krachtens eigendom, bezit of beperkt recht berust bij een bij ministeriële regeling aan te wijzen, charitatieve of culturele instelling, doel voor de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang of organisatie van werkgevers of werknemers. Hierbij geldt als voorwaarde dat de betreffende onroerende zaak uitsluitend of nagenoeg uitsluitend door de belastingplichtige zelf wordt gebruikt. Daarnaast is een aanwijzing alleen mogelijk indien de belastingplichtige geen winst beoogt en er geen verstoring van concurrentieverhoudingen optreedt ten opzichte van belastingplichtigen die wel winst beogen. De Belastingdienst Caribisch Nederland is nagegaan of het Bisdom Willemstad en de Vereniging Bonaire Judo Bond, die beiden een verzoek hebben gedaan om van de vastgoedbelasting te worden vrijgesteld aan die criteria voldoen. Hieruit is gebleken dat beide instellingen aan de criteria voldoen. Om die reden wordt deze instellingen aan de lijst in de bijlage van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES gevoegd.

Artikel XXV, onderdeel B (artikel 8.9 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

De wijziging van artikel 8.9 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES herstelt een omissie. In het artikel 8.9, eerste lid, onderdeel d van die regeling wordt verwezen naar Hoofdstuk 2 van de Subsidieregeling starten, groeien en overdragen van ondernemingen. Die regeling is reeds per 20 augustus 2014 vervallen.

Artikel XXVI

Artikel XXVI (artikel 1 Regeling werkkleding 2001 BES)

De wijziging van artikel 1 van de Regeling werkkleding 2001 BES herstelt een omissie. In genoemd artikel 1, van die regeling wordt verwezen naar artikel 6c, derde lid, van de Wet loonbelasting BES. Dit moet echter artikel 6c, vijfde lid, van de Wet loonbelasting BES zijn.

Artikel XXVII

Artikel XXVII (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum voorzien. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.